Ι. Δ. Ζιάκας

ΕΠΙΣΗΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε'. — ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΛΒ'

Κυριακή 18 Ἰουνίου 1961

Ὥραν 11.10' π.μ., ὁ Πρόεδρος κ. Κ. Γ. Ροδόπουλος, ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας καὶ διαπιστώσας τὴν ὕπαρξιν ἀπαρτίας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Πρόεδρος. Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν

ΗΜΕΡΗΣΙΑΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ

Συνεχίζεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἐκφράσεως δυσπιστίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Τὸν λόγον ἔχει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Ἀδαμόπουλος.

Κ. Ἀδαμόπουλος (Ὑπ. Γεωργίας). Κύριοι συνάδελφοι, διὰ τὸ θέμα τῆς προτάσεως δυσπιστίας, τὸ ἀφορῶν τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ σίτου, ἠσχολήθησαν ἤδη ὁ ἀξιότιμος Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ ἀξιότιμος Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Καὶ ἠσχολήθησαν τόσον ἐπαρκῶς καὶ ἐπιτυχῶς, ὥστε πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι μὲ ἀπήλλαξαν τῆς ἀνάγκης νὰ καταβάλω ἰδιαιτέραν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀπόκρουσιν τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἄλλωστε τὰ ἐπιχειρήματα ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ὅπως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων θεμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἀσθενῆ εἶναι, τινὰ δὲ τούτων στηρίζονται καὶ ἐπὶ ἐσφαλμένων δεδομένων, ὥστε καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἡ ἀνασκευή των δὲν εἶναι δυσχερής.

Εἰδικώτερον, κ. συνάδελφοι, κατηγορήθη ἡ Κυβέρνησις, ὅτι καθυστέρησεν εἰς τὴν ἐξαγγελίαν τῶν μέτρων τῆς προστασίας τοῦ σίτου κατὰ τὴν ἐφετεινὴν ἐσοδείαν. Ἐλέχθη, κ. συνάδελφοι, ἤδη, ὅτι κατὰ παγίαν τακτικήν, τὰ μέτρα προστασίας τοῦ σίτου καθ' ἕκαστον ἔτος, ἐξαγγέλλονται κατὰ τὸ δεύτερον 15ήμερον τοῦ Ἰουνίου, καὶ τοῦτο, διότι κατὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα συντελεῖται ἡ συγκομιδὴ τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τῆς ἐσοδείας τοῦ σίτου. Ἄλλωστε, διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν μέτρων τοῦ σίτου, εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐκτίμησις τοῦ ὕψους τῆς παραγωγῆς, διότι ἀναλόγως τοῦ ὕψους τῆς παραγωγῆς, γίνεται ἡ ἐκτίμησις τῶν στρεμματικῶν ἀποδόσεων, ἀπαραίτητος καὶ αὐτή, ἀφοῦ ἡ προστασία τοῦ σίτου ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν σιτοπαραγωγῶν. Καὶ ἡ ἐκτίμησις τοῦ ὕψους τῆς ἐσοδείας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ παρὰ μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Ἰουνίου. Ἄλλως τε, ὡς εἶναι γνωστόν, καθ' ἕκαστον ἔτος ἡ συγκέντρωσις ἀρχίζει εἰς τὰ τέλη Ἰουνίου ἢ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

Ἐλέχθη ἐκ μέρους τοῦ ἀξιοτίμου ἐκπροσώπου τῆς ΚΕΔ, βουλευτοῦ Μεσσηνίας κ. Κωστοπούλου, ὅτι ἔχομεν ἤδη τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Ἱδρύματος Κανελλοπούλου, τὸ ὁποῖον κατεβιβάζει ἐναντι τῆς περισυνῆς, τὴν παραγωγὴν κατὰ 25.000 τόννους. Ἡ ἐκτίμησις αὕτη, κ. συνάδελφοι, εἶναι ἐντελῶς ἀνεύθυνος.

Τὸ Ἵδρυμα δὲν ἔχει ὑπηρεσίας περιφερειακάς, οὔτε ἡ Κυβέρνησις εἶναι δυνατὸν νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τοιούτων ἐκτιμήσεων. Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται ἀπὸ τὰς περιφερειακὰς ὑπηρεσίας καὶ κατὰ τὸν χρόνον τὸν κρίσιμον διὰ τὴν παραγωγήν, ἤτοι, ὡς εἶπον, τὸ δεύτερον 10ήμερον τοῦ μηνὸς Ἰουνίου.

Ἄλλως τε, κ. συνάδελφοι, ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ προστατεύσῃ καὶ νὰ διευκολύνῃ τοὺς παραγωγοὺς ἐκείνους τῶν ὁποίων ἡ παραγωγὴ εἶναι πρώϊμος καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀμέσους ἀνάγκας, καθιέρωσε τὴν προσυγκέντρωσιν καὶ οὕτω, δύνανται οἱ παραγωγοὶ οὗτοι, νὰ εἰσκομίζουν τὸν σῖτον, εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν Ἑνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, λαμβάνοντες σημαντικὴν προκαταβολήν, περίπου 2 ἕως 2,30, κατὰ κιλὸν σίτου.

Κύριοι συνάδελφοι, ὅλα ταῦτα ἦσαν γνωστὰ εἰς τοὺς ὑποβαλόντας τὴν πρότασιν δυσπιστίας, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι περιέλαβον ὡς θέμα καὶ τὸ θέμα τὸ σιτικόν. Καὶ ἐὰν ταῦτα δὲν ἦσαν γνωστά, ἦτο εὔκολον νὰ τὰ πληροφορηθοῦν παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν. Τὸ νὰ περιληφθῇ ὅθεν εἰς τὴν πρότασιν δυσπιστίας καὶ τὸ θέμα τοῦτο τῆς μὴ ἐγκαίρου ἐξαγγελίας τῶν μέτρων ἐπὶ τοῦ σίτου, εἶναι εἰς ἐκ τῶν λόγων ποὺ γεννοῦν τὴν εὔλογον ὑποψίαν, ὅτι ἡ ὑποβολὴ προτάσεως δυσπιστίας δὲν ἀποβλέπει εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ εἰς ἄλλους σκοπούς.

Κύριοι συνάδελφοι, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει κανένα λόγον νὰ ἀποκρύπτῃ τὰς σκέψεις της, ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τοῦ σίτου. Ταῦτα θὰ εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν ἤδη ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1958 ἐξήγγειλε σαρῶς ἡ Κυβέρνησις καὶ τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζει ἔκτοτε.

Κατηγορήθημεν καὶ ἄλλοτε, ὅτι ἐκηρύξαμεν πόλεμον κατὰ τοῦ προϊόντος. Εἶπον καὶ τότε, ἐπαναλαμβάνω καὶ τώρα ὅτι τοῦτο εἶναι ἀναληθές. Τὴν κυβερνητικὴν πολιτικὴν δὲν τὴν χαρακτηρίζει δυσμένεια ἔναντι τοῦ προϊόντος. Τὴν χαρακτηρίζει ὅμως ἀπορυγὴ καθιερώσεως μέτρων ἐνθαρρύνσεως τῆς ἐπεκτάσεις τῆς καλλιεργείας τοῦ σίτου. Ἀντιθέτως ἐφαρμόζομεν μέτρα, τείνοντα εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς σιτοκαλλιεργουμένης ἐκτάσεως.

Εἶπον καὶ ἄλλοτε ὅτι, μετὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς σιταυτάρκειας, ἡ πολιτική μας εἶναι, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ δημιουργήσωμεν συμπληρωματικὸν εἰσόδημα εἰς τοὺς καλλιεργητάς, ἀφ' ἑτέρου καὶ νὰ περιορίσωμεν τὴν σιτοκαλλιέργειαν καὶ νὰ διατηρήσωμεν τὴν παραγωγὴν εἰς τὸ ὕψος τῶν ἀναγκῶν μας ἐκ σίτου. Ἐπιτυγχάνομεν δὲ τοῦτο διὰ τῆς ἐντατικοποιήσεως τῆς καλλιεργείας, διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως ἔτι βελτιωμένων γεωργικῶν μεθόδων, βελτιωμένων σπόρων, ἐπεκτάσεως τῆς λιπάνσεως κ.λπ. Ἄρα ἡ πολιτική μας εἶναι νὰ μειώσωμεν τὸ κόστος παραγωγῆς ἰδίως διὰ τῆς μειώσεως τῆς τιμῆς τῶν λιπασμάτων. Ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν λιπασμάτων, εἶναι γνωστὴ ἤδη ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως, καθὼς καὶ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἔλαβε διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν προμήθειαν τοῦ ἀναγκαίου λιπασμάτος.

Ἀπεφασίσθη ἤδη ἡ ἵδρυσις ἐργοστασίου παραγωγῆς ρωτ-

φορικής ἀμωνίας, ἐηλαδὴ τοῦ κυριωτέρου τῶν λιπασμάτων, τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς ὅλας τὰς καλλιεργείας καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν σιτοκαλλιέργειαν.

Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο, θὰ προμηθεύῃ τὴν φωσφορινὴν ἀμωνίαν εἰς τιμὴν σημαντικῶς κατωτέραν τῆς τιμῆς εἰς ἣν προσφέρεται τὸ λίπασμα τοῦτο σήμερον.

Ἔπειτα, ἀπὸ τριετίας ἤδη, κατεβάλομεν προσπαθείας, καὶ τὸ ἐπετύχομεν, νὰ σημειώσωμεν καὶ τὰς τιμὰς τῶν λιπασμάτων, τῶν προσφερομένων καὶ διοχετευομένων εἰς τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν ὑπὸ τῆς ἤδη λειτουργούσης ἑταιρείας λιπασμάτων. Πληροφορῶ δὲ τὴν Βουλήν, ὅτι δι' ἀποφάσεων, τὰς ὁποίας ἔλαβον ὡς Ὑπουργὸς Γεωργίας, περιώρισα τὸ κόστος τῶν λιπασμάτων, τῶν παραδιδομένων ἐκ μέρους τῆς ἑταιρείας λιπασμάτων εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν κατὰ ποσά, τὰ ὁποῖα, διὰ δύο μόνον ἔτη, ἀποφέρουν ὠφέλειαν ὑπὲρ τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου κατὰ 70 καὶ πλέον ἑκατομμύρια δραχμῶν. Τὰ μέτρα τῶν παρελθόντων ἐτῶν, σχετικῶς μὲ τὴν προστασίαν τοῦ σίτου, εἶχον καὶ τὸ χαρακτηριστικόν, ὅτι ἰδιαιτέρα προστασία προεβλέπετο διὰ τοὺς μικροὺς καὶ μέσους καλλιεργητάς, ὁριζομένης, διὰ μέρος τῆς παραγωγῆς αὐτῶν, τιμῆς συγκεντρώσεως, μεγαλυτέρας τῆς βασικῆς τιμῆς. Ἡ καθιέρωσις τῶν προνομιακῶν τούτων τιμῶν, διὰ τὰς ὁποίας κατὰ τὴν ἐσοδείαν τοῦ 1960 διετέθησαν περὶ τὰ 300 ἑκατομμ. δραχμῶν, διότι ἐκ τούτου τοῦ λόγου, εἶχε καὶ μίαν δαπάνεστον συνέπειαν, ὅτι ἐδημιούργει ἴσως καὶ ἐπέτεινε τὴν λαθράλεσιν, ἡ βασικὴ τιμὴ ἦτο μικροτέρα καὶ τοῦτο εἶχεν ὡς ἀποέλεσμα τὴν μεγάλην διαφορὰν μεταξὺ τῆς βασικῆς τιμῆς καὶ τῆς τιμῆς τοῦ σίτου μὲ τὴν λαθράλεσιν. Πληροφορῶ τὴν Βουλήν, ὅτι καταβάλομεν προσπαθείας διὰ τὴν ἐφετεινὴν ἐσοδείαν νὰ εὕρωμεν τρόπον ὥστε καὶ τὴν ἰδιαιτέραν προστασίαν τῶν μικρῶν παραγωγῶν νὰ διατηρήσωμεν, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν καταστολὴν τῆς λαθραλέσεως.

Εἶπον προηγουμένως, κύριοι συνάδελφοι, ὅτι τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως δὲν χαρακτηρίζονται ἀπὸ δυσμένειαν κατὰ τοῦ προϊόντος. Τοῦτο δύναται νὰ ἀποδειχθῇ εὐχερῶς, ὅταν συγκρίνωμεν τὰς τιμὰς τὰς ὁποίας δίδουν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τὴν προστασίαν τοῦ σίτου, πρὸς τὰς τιμὰς αἱ ὁποῖαι δίδονται διὰ τὸ προϊὸν τοῦτο εἰς ἄλλας Χώρας. Ὁ ἀξιότιμος ἐκπρόσωπος τῆς ΚΕΑ, βουλευτὴς Μεσσηνίας κ. Κοστόπουλος, ἐπεκαλέσθη ἕνα πίνακα τοῦ Φ.Α.Ο., εἰς ὃν ἀναφέρονται αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου, τοῦ ἔτους 1959)1960, εἰς διαφόρους Εὐρωπαϊκὰς Χώρας. Μονοπλεύρως ὅμως ἐχρησιμοποίησεν, ὁ κ. Κωστόπουλος, τὸν πίνακα τοῦτον. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ —δὲν εἶναι παρὼν— θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε σεῖς, κύριοι συνάδελφοι, νὰ σᾶς ἀναφέρω ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ πίνακος τούτου. Ἀφορᾷ τὴν ἐσοδείαν τοῦ 1959)1960 καὶ ἀναγράφει, ὅτι ἡ βασικὴ τιμὴ τοῦ σίτου κατὰ τόννον, κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, εἰς δολλάρια, ἀνῆλθεν εἰς 102 ἐν Ἑλλάδι. Ἂς συγκρίνωμεν τὴν τιμὴν αὐτὴν πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ σίτου εἰς ἄλλας Χώρας, σύμφωνα μὲ τὸν πίνακα: Αὐστρία δολλάρια 96,2. Βέλγιον δολλάρια 94, Δανία δολλάρια 71, Γαλλία δολλάρια 77. Δυτικὴ Γερμανία δολλάρια 103,3. Ὁλλανδία δολλάρια 81,5. Ἰταλία δολλάρια 104,4. Πορτογαλλία δολλάρια 105,7 κλπ.

Ἀλλά, διὰ τῆς προβολῆς μόνον τῶν τιμῶν τοῦ σίτου, δὲν δίδεται ἡ πραγματικὴ εἰκόνα. Δίδει ὅμως ὁ πίναξ τὴν πραγματικὴν εἰκόνα, διὰ τῆς συγκρίσεως τῶν τιμῶν τοῦ σίτου πρὸς τὸ κατ' ἄτομον εἰσόδημα τοῦ ἀνειδικεύτου ἐργάτου, εἰς τὰς αὐτὰς Χώρας. Καὶ ὑπὸ τῆς συγκρίσεως ταύτης ἐξάγεται, ὅτι ἐν Ἑλλάδι, ἐν ἡμερομισθίῳ ἀνειδικεύτου ἐργάτου ἀντιστοιχεῖ πρὸς 16,5 χλγρ. σίτου, ἐνῷ εἰς τὴν Αὐστρίαν ἀντιστοιχεῖ πρὸς 20 χλγρ., Βέλγιον πρὸς 43 χλγρ., Δανία πρὸς 42 χλγρ., Δυτικὴ Γερμανία 32,5 χλγ., Ἰταλία 21 χλγρ., Ὁλλανδία 51 χλγρ., Νορβηγία 32 χλγρ. Ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ πίνακος τούτου προκύπτει, ὅτι μόνον εἰς τὴν Ἱσπανίαν ἡ τιμὴ τοῦ σίτου, ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὸ εἰσόδημα τοῦ ἀνειδικεύτου ἐργάτου, εἶναι κατάτι μεγαλυτέρα τῆς τιμῆς τοῦ σίτου ἐν Ἑλλάδι. Βλέπετε, λοιπόν, ὅτι καὶ ἐκ τοῦ στοιχείου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἐπεκαλέσθη ὁ ἀξιότιμος ἐκπρόσωπος τῆς ΚΕΑ, ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ σίτου ἐν Ἑλλάδι, εἶναι πολὺ καλυτέρα ἀπὸ τὰς Χώρας, τὰς ὁποίας ἐμνημόνευσε. Δὲν θὰ παραλείψω ὅμως νὰ μνημονεύσω καὶ νὰ ἐπαναλάβω....

Θ. Παπαπαναγιώτου. Τί εἶναι αὐτὰ ποὺ λέγετε, κ. Ὑπουργέ;

Πρόεδρος. Κύριε Παπαπαναγιώτου, σεῖς εἶσθε σεμνὸς βουλευτής. Δὲν μᾶς ἔχετε συνηθίσει νὰ κάμνετε διακοπάς. Κύριε Παπαπαναγιώτου, διακοπαὶ πρὸς Ὑπουργούς, καὶ ἀπὸ καθημένους μάλιστα βουλευτὰς καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Προέδρου, δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ γίνωνται, ἵνα μὴ εἴπω ἄλλο τι.

Ε. Ζαννῆς. Κύριε Πρόεδρε, ὑπάρχουν ἀσεμνοι βουλευταὶ καὶ κάμνετε τὴν διάκρισιν αὐτήν;

Κ. Καραμανλῆς (Πρόεδρος Κυβερνήσεως). Διατί διακόπτετε τὸν ῥήτορα; Ὀφείλετε νὰ τὸν ἀκούσητε.

Θ. Παπαπαναγιώτου. Τί εἶναι αὐτὰ ποὺ λέγετε, κ. Ὑπουργέ;

Πρόεδρος. Κύριε Παπαπαναγιώτου σεῖς εἶσθε σεμνὸς βουλευτής. Δὲν μᾶς ἔχετε συνειθίσει νὰ κάμνετε διακοπάς. Κύριε Παπαπαναγιώτου, διακοπαὶ πρὸς Ὑπουργοὺς καὶ ἀπὸ καθημένους μάλιστα βουλευτὰς καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Προέδρου, δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ γίνωνται, ἵνα μὴ εἴπω ἄλλο τι.

Ε. Ζαννῆς. Κύριε Πρόεδρε, ὑπάρχουν ἀσεμνοι βουλευταὶ καὶ κάμνετε τὴν διάκρισιν αὐτήν;

Κ. Καραμανλῆς (Πρ. Κυβερν.). Διατί διακόπτετε τὸν ῥήτορα; Ὀφείλετε νὰ τὸν ἀκούσετε.

Ε. Ζαννῆς. Διατί θυμώνετε κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀπευθύνεσθε εἰς ἐμὲ δι' ὅλα αὐτά; Ἐγὼ εἶμαι ὑπόλογος; Ἐγὼ ἠρώτησα διατί αὐτὴ ἡ διάκρισις μεταξὺ σεμνῶν καὶ μὴ σεμνῶν βουλευτῶν. Τί πταίω ἐγὼ κύριε Πρόεδρε;

Κ. Καραμανλῆς (Πρ. Κυβερν.). Ὑπεβάλατε πρότασιν δυσπιστίας. Ὀφείλετε νὰ εἶσθε παρόντες καὶ νὰ τὴν ὑποστηρίξητε. Παρὰ ταῦτα τὰ ἐξώλια τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶναι κενά.

(Πρόεδρος. Κύριε Ζαννῆ, καθήσατε, σᾶς παρακαλῶ.

Ε. Ζαννῆς. Τὸν λόγον ἐπὶ προσωπικοῦ θέματος κύριε Πρόεδρε.

Πρόεδρος. Κατὰ τὸν κανονισμὸν οὐδέποτε διακόπτεται ὁ ἐπὶ τοῦ Βήματος ῥήτωρ διὰ νὰ συζητηθῇ προσωπικὸν ἢ ἄλλο τι θέμα. Μετὰ τὴν καθοδὸν τοῦ ἀγορητοῦ δύναται νὰ ζητηθῇ ὁ λόγος ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ. Πᾶσα ἄλλη ἐκδοχὴ θὰ ἦτο καὶ ἄτοπος καὶ παραλογία. Εἴθε πᾶσα ἀγόρευσις θὰ ὑπεκειτο εἰς αἰφνιδιασμὸν διακοπῆς. Ἴσως καὶ ἐσκημμένως.

Κ. Ἀδαμόπουλος (Ὑπ. Γεωργίας). Τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἐπεκαλέσθη καὶ ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως σχετικῶς μὲ τὰς τιμὰς τοῦ σίτου εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ Ἀνατολικὰς χώρας. Εἰς τὴν Τουρκίαν, ἡ τιμὴ συγκεντρώσεως ἀντιστοιχεῖ πρὸς δρχ. 1,23. κατὰ κιλόν. Εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν πρὸς 1,41, εἰς τὴν Βουλγαρίαν 0,92 λεπτὰ κατὰ χλγρ., ἀλλὰ κ.κ. συνάδελφοι, νομίζω ὅτι θὰ ἦτο παράλειψις ἂν δὲν ἠσχολούμην καὶ γενικώτερον ἐπὶ τῆς πολιτικῆς της καὶ ἐπὶ τοῦ σίτου. Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς προστασίας τοῦ σίτου ἀρχίζει ἀπὸ τὸ 1928.

Π. Κανελλόπουλος (Ἀντ. Κυβερνήσεως). Κύριε Ὑπουργέ, τὰ στοιχεῖα, δὲν τὰ ἔδωσα ἐγὼ λεπτομερῶς. Ἐπομένως, παρακαλῶ, νὰ ἀναγνώσητε ὅλα τὰ στοιχεῖα, τὰ ἀφορῶντα τὴν τιμὴν προστασίας τοῦ σίτου εἰς τὰς ἄλλας χώρας. Τουρκία 1,23. Γιουγκοσλαυία 1,41. Βουλγαρία 0,92 λεπτὰ κατὰ χλγρ.

Πρόεδρος. Παρακαλῶ, οἱ κύριοι στενογράφοι, νὰ γράφουν τὰς τιμάς, τὰς ὁποίας ἀναγινώσκει ὁ κ. Ὑπουργός.

Κ. Ἀδαμόπουλος (Ὑπ. Γεωργίας). Ἐπαναλαμβάνω ὅτι εἰς τὴν Τουρκίαν ἡ τιμὴ τῆς συγκεντρώσεως τοῦ σίτου ἀντιστοιχεῖ πρὸς δρχ. 1,23 κατὰ κιλόν, εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν πρὸς δρχ. 1,41 καὶ εἰς τὴν Βουλγαρίαν πρὸς δρχ. 0,92.

Ἐπαναλαμβάνω, ἡ πολιτικὴ τῆς προστασίας τοῦ σίτου, κ.κ. συνάδελφοι, ὡς εἶναι γνωστόν, ἐφηρμόσθη ἀπὸ τὸ 1928 καὶ κυρίως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1931. Ἦτο συνέχεια τῆς γεωργικῆς πολιτικῆς ἡ ὁποία ἤρξατο μὲ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν μεγάλων κτημάτων καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν γηγενῶν καὶ προσφύγων ἀκτημόνων. Σκοπὸς δὲ τῆς πολιτικῆς ἐκείνης, ἦτο

ἡ αὔξησις τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἀγροτῶν διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς σιτοκαλλιεργείας εἰς τὰς μὴ ἀξιοποιουμένας μέχρι τότε ἐκτάσεις. Ἔπειτα ἄλλος σκοπὸς τῆς πολιτικῆς ἐκείνης, ἰδίως ἀπὸ τοῦ 1931 καὶ ἐντεῦθεν, τῆς προστασίας τοῦ σίτου ἦτο ἡ ἀνεξαρτοποίησις τῆς χώρας ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν ὅσον ἀφορᾷ τὸ προϊὸν τοῦτο, διὰ τῆς ἐπιτεύξεως τῆς σιταρκείας. Καὶ ἀκόμη συναφὴς σκοπὸς ἦτο ἡ ἐξοικονόμησις μεγάλου ποσοῦ συναλλάγματος τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ τὴν προμήθειαν σίτου.

Ἀλλά, κ.κ. συνάδελφοι, ἡ αὔξησις τοῦ εἰσοδήματος εἶναι ἀνάγκη συνεχής. Προκειμένου δὲ διὰ τὴν χώραν μας, ἡ αὔξησις τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος, δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι εἶναι ἀνάγκη ἐπιτακτική. Διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος τῶν σιτοκαλλιεργητῶν, ὅπως καὶ τῶν ἄλλων καλλιεργητῶν, λαμβάνει ἡ Κυβέρνησις μέτρα στηριζόμενα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐντατικοποιήσεως τῆς καλλιεργείας. Κύριοι συνάδελφοι, εἶναι γνωστὸν ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἐδαφικὰ περιθώρια ὑπολογίσιμα πρὸς περαιτέρω ἐπέκτασιν τῶν καλλιεργειῶν. Κατ' ἀνάγκην λοιπόν, προχωροῦμεν εἰς τὴν ἐπέκτασιν κατὰ βάθος. Ἡ ἐπέκτασις κατὰ βάθος, ἐκφράζεται διὰ τοῦ ὅρου «ἐντατικοποίησις» τῶν καλλιεργειῶν.

Ἐκεῖ ὅπου εἶναι δυνατὴ ἡ ἐκτέλεσις ἐγγειοβελτιωτικῶν καὶ ἰδίᾳ ἀρδευτικῶν ἔργων προγραμματίζομεν, ἐξετελέσαμεν καὶ ἐκτελοῦμεν τοιαῦτα ἔργα διὰ νὰ μετατρέψωμεν τὰς καλλιεργουμένας γαίας εἰς ποτιστικὰς κήτινες θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ καλλιεργείας κατὰ πολὺ ἀποδοτικωτέρας τῆς τοῦ σίτου ὡς αἱ καλλιέργειαι τοῦ βάμβακος, τῶν τεύτλων, τῆς μηδικῆς, τῶν κηπευτικῶν, τῶν ὀπωροφόρων δένδρων.

Κύριοι συνάδελφοι, καὶ ἄλλοτε ἀνέφερον ἐν λεπτομερείᾳ τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα. Τώρα, δι' ὀλίγων θὰ ἐπαναφέρω εἰς τὴν μνήμην σας τὰ γενικὰ στοιχεῖα τοῦ προγράμματος. Ὁ ὁλικὸς προϋπολογισμὸς τῶν δαπανῶν τῶν ἐν ἐκτελέσει ἔργων κατὰ τὰ ἔτη 1959—61 ἀνέρχεται εἰς 8.730.000.000. Ἡ προβλεπομένη δὲ τελικὴ ὠφέλεια ἐκ τῆς ἐκτελέσεως ὅλων τῶν ἐν λόγῳ ἔργων, εἶναι ἡ ἄρδευσις 1.675.000 στρεμμάτων, ἡ ἀπόδοσις εἰς τὴν καλλιέργειαν 570.000 στρεμμάτων νέων γαιῶν, ἡ στράγγισις ἢ βελτίωσις στραγγίσεως ἐπὶ 2.030.000 στρεμμάτων καὶ προστασία ἐκ πλημμυρῶν 1.350.000 στρεμμάτων. Τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα ἐντὸς τῆς πρώτης δετίας, εἶναι τὰ ἑξῆς: Κατασκευὴ ἀρδευτικῶν δικτύων διὰ 2.570.000 στρέμματα, ἀπόδοσις νέων γαιῶν 320.000 στρέμματα, στράγγισις 1.725 χιλιάδων στρεμμάτων καὶ προστασία 1.430.000 στρεμμάτων. Ἐν συνεχείᾳ δέ, διὰ τὴν ἑπομένην δετίαν, κατασκευὴ δικτύων 1.500.000 στρεμμάτων, νέαι γαῖαι 200.000 στρεμμάτων, στράγγισις 305.000 στρεμμάτων. Ἡ ἐπέκτασις τῶν ἀρδεύσεων, κ. συνάδελφοι, ὡς εἶναι γνωστόν, θὰ ἐπιφέρῃ σημαντικὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἀγρότου. Κυρίως μὲν διότι ἡ ἄρδευσις αὐξάνει τὴν γονιμότητα τῶν ἐδαφῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸ παντός, διότι διὰ τῆς ἀρδεύσεως καθίσταται δυνατὸν νὰ κάμωμεν χρῆσιν καλλιεργειῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποφέρουν μεγαλύτερον ἀκαθάριστον εἰσόδημα, ὡς ἀπορροφῶσαι μεγάλο ἀγροτικὸν δυναμικόν, τὸ ὁποῖον, ὡς εἶναι γνωστόν, ὑπερπλεονάζει εἰς τὴν Χώραν μας. Ἐκεῖ ὅμως, κ. συνάδελφοι, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐκτέλεσις τοιούτων ἔργων διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος σχετικῶς τῶν σιτοκαλλιεργειῶν μέχρι τοῦ 1958 κατεβάλλετο προσπάθεια αὐξήσεως τῶν ἀποδόσεων διὰ χρησιμοποιήσεως ὅσον ἔνεστι βελτιωμένων μεθόδων καλλιεργείας, ἢ καὶ ὅπου ἦτο δυνατὸν ἐπεξετείνετο ἡ σιτοκαλλιέργεια, αἱ προσπάθειαι δὲ αὗται ἦσαν ἀξιόλογοι καὶ ἀποτελεσματικαί.

Ἀλλά, κύριοι συνάδελφοι, τὸ 1957 ἡ παραγωγὴ τοῦ σίτου ἀνῆλθεν εἰς 1.700.000 τόννους, καλύψασα πλήρως τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας, ἀνάλογον δὲ ἦτο τὸ ὕψος τῆς παραγωγῆς κατὰ τὸ 1958 καὶ ἑπόμενα ἔτη. Τότε τὸ πρόβλημα τῆς σιτοκαλλιεργείας καὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ εἰσοδήματος τῶν σιτοκαλλιεργητῶν, ἀνέκυψεν ὑπὸ ἄλλην μορφήν. Ἡ προσπάθεια τῆς περαιτέρω αὐξήσεως τῶν ἀποδόσεων, ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἔτη ἐκεῖνα καλλιεργουμένης ἐκτάσεως ἢ καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς σιτοκαλλιεργείας (ὅπου ἦτο αὕτη δυνατή), δὲν προηγε σοβαρῶς τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος τῶν σιτοπαραγωγῶν, λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ σῖτος εἶναι πτωχὴ καλλιέργεια καὶ ἡ προσπάθεια αὐτή, ὄχι μόνον δὲν ἔλυε τὸ πρόβλημα, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐδημιούργει σοβαρὸς κινδύνους διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας. Ἡ τιμὴ τοῦ σίτου ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἦτο καὶ εἶναι τιμὴ προστασίας, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι τὸ κράτος παραλαμβάνει διὰ τὴν συγκράτησιν τῶν τιμῶν εἰς ὕψος ἀνώτερον ἐν τῷ διεθνεῖ ἐμπορίῳ. Ἐκ τῆς προστασίας ταύτης ἐπιβαρύνεται τὸ κοινωνικὸν σύνολον ὅπως δὲ καὶ ὁ προϋπολογισμός. Ἀναφέρω, κ. συνάδελφοι, ὅτι ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ σίτου ἀνῆλθε κατὰ τὴν ἐσοδείαν 1957 εἰς 650 ἑκατομμύρια, κατὰ τὴν ἐσοδείαν 1958 εἰς 770 ἑκατομμύρια, κατὰ τὴν ἐσοδείαν τοῦ 1959 εἰς 600 ἑκατομμύρια καὶ κατὰ τὴν ἐσοδείαν τοῦ 1960 εἰς 580 ἑκατομμύρια, μὴ ὑπολογιζομένης εἰς τὰ ποσὰ ταῦτα τῆς ζημίας τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῶν πλεονασμάτων τῶν ἐσοδειῶν 1957 καὶ 1958.

Ἐὰν δὲ ἠθέλαμεν καὶ δι' αὐτὰ νὰ διατηρήσωμεν ἀντιστοίχους τιμὰς σίτου πρὸς ἐκείνας τῆς προστασίας, τὰς ὁποίας ἐδίδομεν πρὸς τὸν σῖτον τὸν ἀπαραίτητον διὰ τὴν διατροφὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, θὰ εἴχομεν περαιτέρω ἐπιβάρυνσιν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ἢ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Διότι ἡ ἐξαγωγὴ τῶν πλεονασμάτων αὐτῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν θὰ μᾶς ἀπέφερε ζημίας. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Ἕλληνικὸς σῖτος ὑστερεῖ ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος τοῦ σίτου τοῦ διεθνῶς προσφερομένου, τοῦ Ἀμερικανικοῦ, καὶ ἡ τιμὴ αὐτοῦ ἔναντι τοῦ σίτου τοῦ Ἑλληνικοῦ σίτου εἶναι πολὺ μικροτέρα.

Θ. Παπαπαναγιώτου. Δυσφημοῦμε καὶ τὸ προϊόν μας. Δὲν νομίζω ὅτι ἔχομε δικαίωμα πρὸς τοῦτο.

Πρόεδρος. Κύριε Παπαπαναγιώτου, τί ἐπάθατε σήμερον; Θέλετε νὰ σᾶς ἀνακαλέσω εἰς τὴν τάξιν; Λαμβάνετε τὸν λόγον χωρὶς νὰ ζητῆτε τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν ῥήτορα, χωρὶς νὰ ἀναγνωρίζετε ὅτι ὑπάρχει Προεδρεῖον. Φέρεσθε σὰν νὰ εὑρίσκεσθε εἰς συγκέντρωσιν ἄλλου τύπου.

Κ. Καραμανλῆς (Πρόεδρος Κυβερνήσεως). Κύριε Πρόεδρε, νὰ μὴ φθάσωμεν εἰς ἀντεγκλήσεις. Θὰ σᾶς παρακαλέσω, σεῖς ὁ ὁποῖος εἶσθε ὑπεύθυνος διὰ τὴν ὁμαλὴν καὶ κοσμίαν διεξαγωγὴν τῆς συζητήσεως, νὰ λάβετε τὰ μέτρα σας. Πρέπει ὁ διαταράσσων τὴν ὁμαλὴν διεξαγωγὴν τῆς συζητήσεως νὰ ἀνακαλῆται εἰς τὴν τάξιν.

Θ. Παπαπαναγιώτου. Δυσφημοῦμεν καὶ τὸ προϊόν μας. Δὲν νομίζω ὅτι ἔχομεν δικαίωμα πρὸς τοῦτο.

Πρόεδρος. Κύριε Παπαπαναγιώτου, τί ἐπάθατε σήμερον; Θέλετε νὰ σᾶς ἀνακαλέσω εἰς τὴν τάξιν; Λαμβάνετε τὸν λόγον, χωρὶς νὰ ζητῆτε τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν ῥήτορα, χωρὶς νὰ ἀναγνωρίζετε ὅτι ὑπάρχει Προεδρεῖον. Φέρεσθε σὰν νὰ εὑρίσκεσθε εἰς συγκέντρωσιν ἄλλου τύπου.

Κ. Καραμανλῆς (Πρόεδρ. Κυβερν.). Κύριε Πρόεδρε, διὰ νὰ μὴ φθάνωμεν εἰς ἀντεγκλήσεις, θὰ σᾶς παρακαλέσω, σεῖς ὁ ὁποῖος εἶσθε ὑπεύθυνος διὰ τὴν ὁμαλὴν καὶ κοσμίαν διεξαγωγὴν τῆς συζητήσεως, νὰ λάβετε τὰ μέτρα σας. Πρέπει, ὁ διαταράσσων τὴν ὁμαλὴν διεξαγωγὴν τῆς συζητήσεως νὰ ἀνακαλῆται εἰς τὴν τάξιν.

Πρόεδρος. Ἀνεξαρτήτως παρατάξεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ὁ διακόπτων ἄνευ ἀδείας. Σήμερον ἔχομεν τὸν κ. Παπαπαναγιώτου, ὁ ὁποῖος δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω τί ἔπαθεν. Ὑπάρχει Προεδρεῖον, ὑπάρχει ῥήτωρ εἰς τὸ θῆμα, ὑπάρχει Κανονισμὸς καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἀγνοεῖ ὁ κ. Παπαπαναγιώτου. Σᾶς παρακαλῶ ἑπομένως νὰ προσέχητε. Ποτὲ δὲν διακόπτεται ὁ ῥήτωρ. Συνεχίσατε, κ. Ὑπουργέ.

Θ. Παπαπαναγιώτου. Κύριε Πρόεδρε .....

Α. Μπαλτατζῆς. (Θόρυβος, ὁμιλεῖ μὴ ἀκουόμενος).

Κ. Καραμανλῆς (Προεδρ. Κυβερν.). Κύριε Πρόεδρε, θὰ διαμαρτυρηθῶ καὶ πάλιν, διότι ἀνέχεσθε αὐτὴν τὴν κατάστασιν. Οἱ κύριοι, ἐὰν ἀμφισβητοῦν αὐτά, τὰ ὁποῖα λέγει ὁ ῥήτωρ, ἢ ἐὰν ἐνοχλοῦνται ἀπὸ αὐτά, νὰ ζητήσουν νὰ λάβουν τὸν λόγον καὶ ἐὰν δύνανται καὶ νὰ τὰ ἀνατρέψουν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνεχίζεται ἡ κατάστασις αὐτή.

Πρόεδρος. Κύριοι ἄνευ διακοπῶν.

Κ. Ἀδαμόπουλος (Ὑπ. Γεωργίας). Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει νὰ σημειώσω, ὅτι κατὰ τὰς ἐσοδείας 1959 καὶ 1960 προέκυψαν πλεονάσματα, ἡ διάθεσις δὲ τούτων θὰ ἀφήσῃ ἀνοίγματα ἄνω τῶν 80 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Εἶναι λοιπὸν φανερόν, κ. συνάδελφοι, ὅτι ἡ περαιτέρω αὔξησις τῆς

παραγωγῆς τοῦ σίτου δὲν θὰ ἔλυε τὸ πρόβλημα τῆς αὐξήσεως τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος, διότι, ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἡ καλλιέργεια τοῦ σίτου εἶναι καθ' ἑαυτὴν πτωχὴ καλλιέργεια. Προσθέτω μάλιστα ὅτι καμμία αὔξησις τῆς τιμῆς τοῦ σίτου, καὶ ἐκείνη ποὺ ζητεῖται συνήθως, δὲν λύει τὸ πρόβλημα τοῦ εἰσοδήματος τῶν μικρῶν σιτοπαραγωγῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν πλειονότητα τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν σιτοκαλλιέργειαν. Θὰ σᾶς φέρω ἕνα παράδειγμα. Ἂς πάρωμεν ἕνα καλλιεργητὴν μὲ 30 στρέμματα. Οἱ καλλιεργηταὶ τόσης ἐκτάσεως ἀποτελοῦν τὴν πλειονότητα. Εἶναι γνωστὸν πόσον εἶναι μικρὸς ὁ κλῆρος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ παραγωγὴ κατὰ μέσον ὅρον εἶναι 150 κιλὰ κατὰ στρέμμα. Ἄρα εἰς τὰ 30 στρέμματα ἔχομεν 4.500 κιλά. Ἐὰν ἐξ αὐτῶν ἀφαιρέσωμεν τὸν σῖτον, τὸν ἀπαιτούμενον διὰ τὴν διατροφὴν τῆς οἰκογενείας καὶ διὰ τὴν σπορά, τὰ 1.000 κιλά, ἀπομένει ἐξ αὐτῶν εἰσόδημα πρὸς ἐκχρηματισμὸν 3.500 κιλῶν. Ἐὰν ὑποτεθῇ λοιπὸν ὅτι αὐξάνομεν τὴν τιμὴν τοῦ σίτου κατὰ 0,50, τί θὰ δώσωμεν εἰς αὐτόν; Θὰ δώσωμεν μόλις 1.750 δραχμάς. Βλέπετε, λοιπόν, ὅτι οὔτε ἡ προσπάθεια πρὸς αὔξησιν τῆς παραγωγῆς τοῦ σίτου ἔλυε τὸ πρόβλημα τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος, οὔτε ἡ κατά τι ἔστω αὔξησις τῆς τιμῆς τοῦ σίτου. Καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσω εἰς τοὺς συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι διακηρύσσουν ὅτι μὲ τὴν αὔξησιν τὴν μεγάλην τῆς τιμῆς τοῦ σίτου θὰ ἐπέλθῃ ἡ λύσις τοῦ προβλήματος, ὅτι δὲν ἐκτιμοῦν βεβαίως τὰ οἰκονομικὰ δεδομένα. Διότι ἡ μεγάλη αὔξησις θὰ ἐπέφερε ταραστίας ἐπιβαρύνσεις τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Χωρὶς νὰ λύεται τὸ πρόβλημα τῆς αὐξήσεως τοῦ εἰσοδήματος τῶν σιτοκαλλιεργητῶν, διὰ τῆς πολιτικῆς τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς, ἐδημιουργοῦντο σοβαρώτατοι κίνδυνοι διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας. Συνεπῶς, ὄχι μόνον ἀνάγκην, ἀλλὰ καὶ ἐπιτακτικὸν καθῆκον ἐπέβαλεν εἰς ἡμᾶς νὰ ἐφαρμόσωμεν νέαν πολιτικήν, σκοποῦσαν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἀποτροπὴν τῶν κινδύνων διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἀγροτῶν μὲ ὑγιᾶ οἰκονομικὰ μέσα. Οὕτω ἤχθημεν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ἀναδιαρθρώσεως τῶν καλλιεργειῶν, ἡ ὁποία ἤρχισεν ἐφαρμοζομένη ἀπὸ τοῦ 1959, ὅτε καὶ διεπιστώθη ἡ σταθεροποίησις τῆς σιτοπαραγωγῆς εἰς τὸ ὕψος τῆς σιταρκείας. Ἡ πολιτικὴ τῆς ἀναδιαρθρώσεως τῶν καλλιεργειῶν ἀποτελεῖ ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς τῆς ἐντατικοποιήσεως τῆς γεωργίας μας. Εἶναι δηλαδὴ ἐκεῖνο ποὺ εἶπον προηγουμένως, ὅτι ἀφοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν καλλιέργειάν μας κατὰ πλάτος, πρέπει νὰ τὴν ἐπεκτείνωμεν καθέτως.

Εἰς τὴν ἐντατικοποίησιν, λοιπόν, τῆς γεωργίας μας στηρίζεται ἡ πολιτικὴ τῆς ἀναδιαρθρώσεως τῶν καλλιεργειῶν. Ἤρχισεν ἡ πολιτικὴ αὐτὴ τῆς ἀναδιαρθρώσεως τῶν καλλιεργειῶν ἐφαρμοζομένη ἀπὸ τοῦ 1959, συνίσταται δὲ αὕτη εἰς τὴν προοδευτικὴν μείωσιν τῶν σιτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς σιτοκαλλιεργείας δι' ἄλλων ἀποδοτικωτέρων καλλιεργειῶν, τὴν καλλιέργειαν βάμβακος, τὴν καλλιέργειαν κτηνοτροφικῶν ψυχανθῶν καὶ τὴν τελευταίαν ταύτην κυρίως, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κτηνοτροφίας. Ἐκεῖ δὲ ὅπου ἦτο δυνατὴ ἡ ἄρδευσις, διὰ τῆς καλλιεργείας μηθῆκῆς, τεύτλων, ὁπωροκηπευτικῶν. Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ πολιτικὴ αὕτη ἀπέβλεπε κυρίως εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομίας τῶν γεωργῶν, ἐπόμενον ἦτο νὰ δοθῇ ἰδιαιτέρα προσοχή, ἵνα διὰ τῶν λαμβανομένων μέτρων μὴ ἐπέλθῃ μείωσις τοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν. Πράγματι δὲ ἡ παρασχεθεῖσα εἰς τοὺς ἀνωτέρω κλάδους οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις εἶναι σημαντικωτάτη. Εἰδικώτερον τὰ ληφθέντα κατὰ τὸ 1959—1960 μέτρα διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀναδιαρθρώσεως τῶν καλλιεργειῶν ἦσαν τὰ ἑξῆς: Ἐδόθη ἐπιδότησις διὰ τὴν καλλιέργειαν ἐτησίως κτηνοτροφικῶν ψηχανθῶν πρὸς δρχ. 50 κατὰ στρέμμα νέων καλλιεργειῶν καὶ διὰ τὴν βαμβακοκαλλιέργειαν πρὸς δρχ. 50 καὶ 80 κατὰ στρέμμα. Ξηρικῆς καὶ ποτιστικῆς καλλιεργείας διατεθέντα ποσὰ 150 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἐπεδοτήθησαν διάφορα μέτρα βελτιώσεως τῆς κτηνοτροφίας, ὡς ἐπίσης ἐπεδοτήθη ἡ ἀναπαραγωγὴ βελτιωμένων σπόρων, κυρίως κτηνοτροφικῶν φυτῶν, διατεθέντων 22 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῶν ὀρεινῶν ὅπου, ὡς γνωστόν, ἐπικρατεῖ ἡ σιτοκαλλιέργεια, διατεθέντων δι' ἐπιδοτήσεις 94 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Διατεθέντων οὕτω κατὰ τὸ 1960 δι' ἐπιδοτήσεις 267 ἑκατομ. δρχ. Ἐπὶ πλέον, κύριοι συνάδελφοι, διατεθέντων σημαντικὰ ποσὰ μέσῳ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διὰ τὴν προμήθειαν ζώων παραγωγῆς βελτιωμένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀρδευτικῶν ἔργων μὲ τόκον 2ο/ο καὶ μὲ χρονικὴν διάρκειαν ἐξοφλήσεως 8 ἔτη. Κατὰ τὸ 1960 διατεθέντων 360 ἑκατομ. δρχ. μέσῳ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, καὶ κατὰ τὸ 1961 ηὐξήθησαν τὰ ποσὰ εἰς 460 ἑκατομ. δρχ. Ἐὰν ὑπολογίσωμεν τὴν διαφορὰν τοῦ τόκου, πρέπει νὰ ὑπολογίσωμεν τὰ μέσα τὰ παρεχόμενα διὰ τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῶν καλλιεργειῶν ηὐξημένα κατὰ 20 ἑκατομ. δραχμ. Τὰ ποσὰ τὰ διατεθησόμενα δι' ἐπιδοτήσεις κατὰ τὸ 1961 (συνυπολογιζομένης καὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ τόκου) προβλέπεται ν' ἀνέλθουν εἰς 330 δραχμ.

Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει νὰ σημειώσωμεν τοῦτο τὸ ἰδιαίτερον ὅτι διὰ τῶν παρεχομένων ἐπιδοτήσεων ἐνισχύονται οἱ κλάδοι τῆς παραγωγῆς, οἱ ὁποῖοι προϋποθέτουν μεγαλυτέραν ἀπασχόλησιν καὶ ἀξιοποίησιν περισσοτέρων ἡμερομισθίων. Ὡς ἐκ τούτου δὲ προσιδιάζουν πρὸς τὴν μικρὰν γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν. Ἐκ τῶν ἐπιδοτήσεων συνεπῶς ἐνισχύονται πρὸ παντὸς οἱ μικροὶ καλλιεργηταί.

Ἐάν, λοιπόν, ἐπῆλθε μετατόπισις τῆς προστασίας, ἡ προστασία αὐτὴ πραγματικῶς εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος τῶν μικρῶν σιτοκαλλιεργητῶν. Καὶ αὐτὰ μὲν εἶναι ἀπὸ ἀπόψεως Κυβερνητικοῦ ἐνδιαφέροντος, πρέπει ὅμως, κ. συνάδελφοι, θὰ σᾶς σημειώσω καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμοσθείσης πολιτικῆς.

Κατὰ τὸ 1960 ἐμειώθη ἡ σιτοκαλλιέργεια κατὰ 400 χιλιάδες στρέμματα καὶ ηὐξήσεν ἡ καλλιέργεια τοῦ βάμβακος κατὰ 300 χιλ. στρέμματα καὶ τῶν ψυχανθῶν κατὰ 400 χιλ. στρέμματα, ἐπίσης ηὐξήσε σημαντικῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν βελτιουμένων ζώων καὶ ἡ διατροφὴ αὐτῶν λόγῳ τῆς παραγωγῆς ζωοτροφῶν. Κατὰ τὸ 1961 ἐμειώθη ἔτι περαιτέρω ἡ καλλιέργεια τοῦ σίτου κατὰ 800 χιλ. στρέμματα, δηλαδὴ κατὰ τὰ 2 ἔτη ἐπετύχομεν μείωσιν τῆς σιτοκαλλιεργείας κατὰ 10ο/ο περίπου, ηὐξήθη ἡ καλλιέργεια τοῦ βάμβακος ἀκόμη κατὰ 250 χιλ. στρέμματα, θὰ φθάσωμεν δηλ. ἐφέτος εἰς 1.900.000 περίπου στρέμματα καλλιεργείας βάμβακος ἔναντι 1.300.000 τοῦ 1959.

Ἐπίσης ἡ καλλιέργεια τῶν ψυχανθῶν ηὐξήθη κατὰ 500—600 χιλιάδας στρέμματα, εἰσήλθομεν δὲ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν τεύτλων, διὰ τῆς ὁποίας καλλιεργείας θὰ ἀξιοποιήσωμεν τὰ ἐργοστάσια σακχάρεως, τόσον τὸ ἤδη ὑπὸ ἀποπεράτωσιν ἐν Θεσσαλίᾳ, ὅσον καὶ τὰ μέλλοντα νὰ ἀνεγερθοῦν εἰς τὴν πεδιάδα Θεσσαλονίκης καὶ εἰς τὰς Σέρρας. Ἐφέτος δοκιμαστικῶς ἡ καλλιέργεια τῶν τεύτλων ἀνῆλθεν εἰς 20 χιλιάδας στρέμματα.

Κύριοι συνάδελφοι, εἶναι εὐνόητον ὅτι αἱ ἀνωτέρω μεταβολαὶ θὰ ἐπιφέρουν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ συνεπῶς μεγαλυτέραν, θετικωτέραν καὶ μονιμωτέραν βελτίωσιν τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἀγροτῶν.

Αὐτή, κ. συνάδελφοι, εἶναι ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως.

Κύριοι συνάδελφοι, ἀνέγνωσα σήμερον εἰς ἐφημερίδα ἡ ὁποία δὲν εἶναι κυβερνητική, χαρακτηριστικὸν τηλεγράφημα ἐκ Ρόδου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ὅτι ἀξιόλογον εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ σιτοπαραγωγὴ εἶναι ἱκανοποιητική, παρ' ὅλον ὅτι ἐτριπλασιάσθησαν ἐφέτος αἱ καλλιέργειαι διὰ κτηνοτροφικῶν ψυχανθῶν, καὶ τελειώνει τὸ τηλεγράφημα: «Οὕτω καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν οἱ Δωδεκανήσιοι ἐξετέλεσαν ἔργον χάρις εἰς τὰς ὁδηγίας καὶ τὴν συμπαράστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους».

Κύριοι συνάδελφοι, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον γίνεται εἰς τὴν Δωδεκάνησον καὶ τὸ ὁποῖον ἀπεικονίζει τὸ ὅλον τηλεγράφημα, γίνεται εἰς ὅλας τὰς περιοχὰς τοῦ Κράτους. Χάρις εἰς τὴν συμπαράστασιν τῆς Κυβερνήσεως, χάρις εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μεγάλων ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων, χάρις εἰς τὴν ταραστίαν αὔξησιν τῆς πιστοδοτήσεως τὴν παρεχομένην ἐκ μέ-

ρους τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, χάρις εἰς τὴν οἰκονομικὴν διὰ χαριστικῶν μέσων ἐνίσχυσιν τῶν ἀγροτῶν καὶ χάρις κυρίως εἰς τὸν μόχθον καὶ τὰς προσπαθείας τούτων, τῶν ἀγροτῶν, ἐπέρχεται βαθμιαίως ἡ ἐπιδιωκομένη μεταβολὴ εἰς τὴν ἀγροτικήν μας οἰκονομίαν, μεταβολὴ διὰ τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἔχει ἀντίρρησιν. Ἀλλὰ ἐνῶ δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησις πραγματικὴ δι' αὐτήν, ἀκούονται λόγοι οἱ ὁποῖοι σκοπῶν νὰ ἀποκαρδιώσουν καὶ νὰ ἀποθαρρύνουν τοὺς παραγωγούς. Ὁ ἀγροτικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος, κ. συνάδελφοι, ἔχει πίστιν εἰς τὸ ἐφαρμοζόμενον πρόγραμμα, διότι πραγματικῶς τὸ ἐφαρμοζόμενον πρόγραμμα ἀποβλέπει εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματός του καὶ μὲ τὴν πίστιν αὐτὴν προχωρεῖ ἀποδεχόμενος τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν πραγματοποίησιν αὐτοῦ. (Ζωηρὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα ἐκ τῆς Κυβερνητικῆς πτέρυγος).

Ε. Ζαννῆς. Κύριε Πρόεδρε, τὸν λόγον ἐπὶ προσωπικοῦ ζητήματος.

Πρόεδρος. Ὁρίστε, κ. Ζαννῆ.

Ε. Ζαννῆς. Κύριε Πρόεδρε, ὅταν ὁ συνάδελφος κ. Παπαπαναγιώτου, διέκοψε τὸν ῥήτορα Ὑπουργόν, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς εἶπεν ἐπὶ λέξει: «Σεῖς εἶσθε ἕνας σεμνὸς βουλευτὴς καὶ ἐκπλήττομαι πῶς σήμερον δὲν εἶσθε σεμνός». Δηλαδὴ διακρίνει ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τοὺς βουλευτὰς εἰς δύο κατηγορίας, εἰς σεμνοὺς καὶ ἀσέμνους, δὲν γνωρίζω ποῖον εἶναι τὰ κριτήριον. (Θυμηδία).

Διεμαρτυρήθην ἐντόνως, διότι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὁ ὁποῖος εἶναι Πρόεδρός μας ἀπὸ μιᾶς 10ετίας περίπου, εἶπεν αὐτὴν τὴν φράσιν. Κατάπληκτος, κύριε Πρόεδρε, εἶδον τὴν ἐιαίαν ἀντίδρασιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος ἀπευθυνόμενος πρὸς ἐμέ, εἰς ὕφος ὀργίλον, μὲ ἐπετίμησε διότι θῆθεν ἀποδιοπομπίζουν οἱ ὑπογράψαντες τὴν πρότασιν δυσπιστίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Πληροφορῶ τὸν κύριον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀπευθύνεται πρὸς ἐμὲ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Εἶμαι ἐκ τῶν βουλευτῶν ἐκείνων, κ. Πρόεδρε τῆς Βουλῆς, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε ἀπουσίασα ἀπὸ τὴν Αἴθουσαν αὐτήν, οὐδέποτε ἠνώχλησα τοὺς Ὑπουργοὺς εἰς τὰ Ὑπουργεῖα των, ὁ ὁποῖος μόνον γνωρίζει τὸ σπίτι του καὶ τὴν Βουλὴν καὶ τίποτε περισσότερον, καὶ δὲν ἠμπορεῖ σήμερον νὰ ἀπευθύνεται πρὸς ἐμὲ μὲ τὸ ὕφος τὸ ἐπιτιμητικόν. Νὰ ἀπευθύνεται με τὸ ὕφος αὐτὸ εἰς τὸν λόγον του. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Θόρυβος καὶ διαμαρτυρίαι ἐκ τῆς Κυβερνητικῆς πτέρυγος).

Γ. Οἰκονομόπουλος.... (Ὁμιλεῖ μὴ ἀκουόμενος). ... ἡ παράταξις ἐκείνη εἶναι ἀγέλη ποὺ μεταφέρεται ἀπὸ στάβλου εἰς στάβλον καὶ κατηγορούμεθα ἡμεῖς ὡς λέγει, διότι πειθαρχῶμεν εἰς τὸ κόμμα μας.

Πρόεδρος. Κύριε Ζαννῆ, νομίζω ὅτι ἡ ἔκφρασίς σας, ὅτι δύναται ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀπευθύνεται εἰς τὸν λόγον του, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λέγεται ἀπὸ οἱονδήποτε βουλευτὴν καὶ ἰδίως ἀπὸ σᾶς, ὁ ὁποῖος ἄχρι τοῦδε δὲν μᾶς ἔχετε συνηθίσει εἰς τοιαύτην συμπεριφορά. Θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ ἀνακαλέσητε.

Ε. Ζαννῆς. Δὲν ἔχω ἀντίρρησιν νὰ ἀνακαλέσω μολονότι λόγος σημαίνει στρατιωτικὴ μονὰς καὶ συνεπῶς δὲν εἶναι τι τὸ ταπεινωτικόν. Ἀνακαλῶ, κύριε Πρόεδρε, ὑπὸ τὴν αἵρεσιν ὅτι καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἀναγνωρίσῃ, ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὁμιλῇ ἔστι εἰς ἕνα βουλευτήν, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε ἀπουσίασεν ἀπὸ τὴν Βουλήν.

Πρόεδρος. Ὁ ὅρος λόχος εἶναι στρατιωτικός, δὲν ἔχει καμμίαν θέσιν ἐδῶ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ παρακαλῶ νὰ ἀνακληθῇ.

Ε. Ζαννῆς. Τὴν ἀνεκάλεσα, κύριε Πρόεδρε, καὶ ἐλπίζω, ἐπαναλαμβάνω, ὅτι καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἐγὼ δὲν ἀποστιάζω τῶν συνεδριάσεων τοῦ Σώματος.

Πρόεδρος. Ὀφείλω νὰ δηλώσω ὅτι ὁ κ. Ζαννῆς εἶναι εἷς τῶν βουλευτῶν, οἱ ὁποῖοι πάντοτε παρακολουθοῦν τὰς συνεδριάσεις ἀνελλιπῶς καὶ οὐδέποτε παρεφέρεται. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ κάμω αὐτὴν τὴν ἀναγνώρισιν. Ὁ κ. Γαληνὸς ἔχει τὸν λόγον.

Μ. Γαληνός. Κύριοι συνάδελφοι, ἡ Δημοκρατικὴ Ἕνωσις προσυπέγραψε μετὰ τῆς ΚΕΑ καὶ τῶν Ἀνεξαρτήτων βουλευτῶν τὴν πρότασιν δυσπιστίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ καθῆκόν της καὶ ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν. Ἐπιστεύσαμεν ὅτι δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ κλείσῃ ἡ Βουλὴ καὶ νὰ ἀπέλθωμεν εἰς ἀνάπαυσιν, οἱ δὲ ἀξιότιμοι κ. Ὑπουργοὶ εἰς λουτροθεραπείαν, ὅταν ἡ Κυβέρνησις εὑρίσκεται ὑπὸ κατηγορίαν τόσον δεινήν, ὅπως εἶναι ἡ κατ' αὐτῆς ἐκτοξευθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν Βόννῃ Ἕλληνος Πρεσβευτοῦ. Πέραν τούτου, ὑπάρχουν πλεῖστα φλέγοντα ζητήματα ἀναπτυχθέντα ἤδη ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, τὰ ὁποῖα χρήζουν ἐρεύνης καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ λογοδοτήσῃ πρὸ τῶν διακοπῶν τῆς Βουλῆς, ὥστε εἴχομεν ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσιν νὰ προκαλέσωμεν αὐτὴν τὴν συζήτησιν. Τούτων οὕτως ἐχόντων, θεωροῦμεν μὴ σεβαρὰν τὴν κυβερνητικὴν ἀποψιν, καθ' ἣν ἐπιδιώκομεν θῆθεν διὰ τῆς προτάσεως δυσπιστίας νὰ παρακωλύσωμεν τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ νομοσχεδίου.

Κύριοι βουλευταί, κατ' ἐπανάληψιν ἔχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ δηλώσωμεν πρὸς τὸ Σῶμα, ὅτι τὴν Δημοκρατικὴν Ἕνωσιν ὁ ἐκλογικὸς νόμος δὲν τὴν ἐνδιαφέρει ποσῶς, διότι ἔχει λάβει ἀπόφασιν περὶ τοῦ τί θὰ πράξῃ πρὸς ἀνεκμετώπισιν τῶν ἐκλογικῶν τεχνασμάτων τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν, ὅμως, καταπολεμοῦμεν τὸν ἐκλογικὸν νόμον, τὸ κάνομεν, διότι πιστεύομεν, ὅτι δι' αὐτοῦ θὰ δημιουργηθοῦν ἀνωμαλίαι εἰς τὸν τόπον.

Καὶ ἔρχομαι ἤδη εἰς τὴν πρότασιν δυσπιστίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὴν ὁποίαν στηρίζομεν εἰς τρία κυρίως φλέγοντα προβλήματα ἀπασχολοῦντα τόν τε Ἑλληνικὸν καὶ διεθνῆ τόπον, τὰ ὁποῖα, ἐὰν δὲν λυθοῦν, κινδυνεύουν νὰ καταστοῦν καρκινώματα ἀθεράπευτα.

Πρῶτον τὸ θεμάτων αὐτῶν εἶναι τὸ σιτικόν. Δεύτερον, ἡ ἔνταξις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγοράν. Τρίτον, ἡ περίφημος καταστᾶσα παραίτησις τοῦ ἐν Βόννῃ Ἕλληνος Πρεσβευτοῦ καὶ αἱ κατηγορίαι, αἱ ὁποῖαι ἐκτοξεύονται καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευράς, τουτέστιν τοῦ τε Πρεσβευτοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐναντίον ἀλλήλων, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι ἤγαγον τὸν Πρεσβευτὴν εἰς παραίτησιν.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον θέμα, ἤκουσα μετὰ πολλῆς προσοχῆς τόσον τὸν ἀξιότιμον κ. Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὅσον καὶ τοὺς κ.κ. ἀξιοτίμους Ὑπουργοὺς Ἐσωτερικῶν καὶ Γεωργίας. Ὁμολογῶ ὅτι καταπλήσσομαι ὑπὸ τὸ βάθος τῆς ἀγνοίας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐπὶ τοῦ σιτικοῦ, ἰσχυριζομένου ὅτι ὁ ἀγροτικὸς μας κόσμος εὐκμαρεῖ καὶ ἄνοδος σημειοῦται εἰς τὸ βιοτικόν του ἐπίπεδον. Χθὲς μόλις ἐλάβομεν τηλεγραφήματα ἀπὸ ἀγροτικὰς περιφερείας, τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς θὰ ἔχῃ λάβει καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς Γεωργίας, ἐκφράζοντα διαμαρτυρίας κατὰ τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τὴν ἐξαθλίωσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν περιέλθει οἱ ἀγρόται, λόγῳ καὶ τῆς μὴ εἰσάτεως ἐξαγγελίας τῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸν σῖτον.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, ἀνέγνωσε καταστάσεις τῶν τιμῶν τοῦ σίτου εἰς τὴν διεθνῆ ἀγορὰν καὶ κάμνει σύγκρισιν αὐτῶν πρὸς τὰς τιμὰς τοῦ ἑλληνικοῦ σίτου. Ὅσον, ὅμως, ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας μᾶς λέγῃ ποῖαι εἶναι αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ὀφείλει νὰ μᾶς εἴπῃ καὶ ποῖα ἄλλα ἀγαθὰ ὁ Βούλγαρος ἀγρότης δύναται νὰ ἀγοράσῃ μὲ τὰ 95 αὐτὰ λεπτά, εἰς τὰ ὁποῖα πωλεῖται ὁ σῖτος. Ἑπομένως, δὲν νομίζω ὅτι ἔχουν ἀξίαν αἱ διεθνεῖς τιμαί ἐν σχέσει πρὸς τὰς τιμὰς τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἐὰν δὲν γνωρίζωμεν τὴν ἀγοραστικὴν ἀξίαν τῶν τιμῶν αὐτῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἄλλα ἀγαθά, καθὼς καὶ τὸ κόστος τῆς ζωῆς εἰς τὰς ἄλλας χώρας. Εἶναι γνωστόν, ὅτι ὅλα τὰ κράτη προστατεύουν τὸν σῖτον. Ἑπομένως, αἱ τιμαὶ εἰς τὰς ἄλλας χώρας, δὲν εἶναι πραγματικαί, ἀλλὰ εἶναι τιμαὶ ντάμπιγκ. Ἂν θέλωμεν συνεπῶς νὰ ἀκριβολογῶμεν, δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ στηριζώμεθα εἰς τὰς λεγομένας διεθνεῖς τιμάς, ἀφοῦ εἶναι τιμαὶ ντάμπιγκ. Εἶναι γνωστόν, ὅτι, ὅταν ἡ Ἀμερικὴ διαθέτῃ σιτηρὰ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τὰ σιτηρὰ αὐτὰ προέρχονται ἐκ τῶν πλεονασμάτων καὶ εἶναι φυσικὸν νὰ πωλῶνται εἰς χαμηλοτέρας τιμάς. Σᾶς ἀναφέρω ὡς παράδειγμα μίαν ἰδικήν μας περίπτωσιν. Τὴν πώλησιν σίτου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου

Ἐμπορίου εἰς τὴν Ἑταιρείαν Μπούγκε. Ὁ σῖτος αὐτός, ἐπωλήθη πρὸς τὴν Ἑταιρείαν εἰς πολὺ χαμηλοτέραν τιμὴν ἀπὸ τὴν πραγματικήν της, διὰ νὰ ἐλευθερωθοῦν οἱ ἀποθηκευτικοὶ χῶροι, ὅπως ἰσχυρίσθη ἡ Κυβέρνησις. Δὲν δυνάμεθα, ἑπομένως, νὰ δεχτιζώμεθα εἰς τὰς διεθνεῖς τιμὰς διὰ νὰ καθορίζωμεν τὰς τιμὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ σίτου. Νομίζω, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, ὅταν πρόκειται νὰ καθορίσῃ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου, πρέπει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν του τὸ κόστος παραγωγῆς. Ἡ Κυβέρνησις γνωρίζει, ὅτι οἱ παραγωγοὶ εὑρίσκονται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν καὶ ὅτι ἡ παραγωγή των δὲν δύναται νὰ καλύψῃ τὰ χρέη των.

Ἡ Κυβέρνησις, ἐξ ἄλλου, δὲν ἐξηγγείλεν εἰσέτι τὰς τιμὰς συγκεντρώσεως, ἀλλὰ λέγει: Παραδώσατε τὸ σιτάρι εἰς συγκεντρώσεις καὶ λάβετε ἔναντι, διὰ νὰ καλύψετε ὡρισμένα χρέη σας. Ὅταν, ὅμως, κ. Ὑπουργέ, γνωρίζετε, ὅτι οἱ γεωργοὶ ἔχουν ἀνάγκην νὰ ἐπωφεληθοῦν μιᾶς ἱκανοποιητικῆς τιμῆς συγκεντρώσεως διὰ τὸν σῖτον των, ὥστε νὰ καλύψουν τὰ ἔξοδά των, νομίζω ὅτι ἔχετε ὑποχρέωσιν νὰ τοὺς εἴπητε καθαρὰ καὶ ξάστερα ποία θὰ εἶναι ἡ τιμὴ αὐτή. Αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἡ κατάστασις διὰ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον εἶναι ἄκρως δυσάρεστος, διότι δὲν ἔχει ἐξαγγελθῆ ἀκόμη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἡ τιμὴ ἀσφαλείας. Ἀποτέλεσμα τούτου εἶναι ὅτι ἐκμεταλλεύεται τὸν ἀγρότην ὁ σιτέμπορος, ὁ ὁποῖος ἀγοράζει τὸ σιτάρι πρὸς 1.80 δρχ. καὶ 1.60 δρχ. κατὰ κιλόν.

Δὲν νομίζω, κ. βουλευταί, ὅτι ἔχουν κυμμίαν ἀξίαν οἱ ἀριθμοὶ ποὺ ἀνεγνώσθησαν καὶ κατετέθησαν καὶ οἱ ὁποῖοι μετὰ προσοχῆς, τῇ φροντίδι τοῦ κ. Προέδρου τῆς Βουλῆς ἐγράφησαν εἰς τὰ πρακτικά. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι δὲν ἀποτελοῦν μέτρον συγκρίσεως. Ἂς ἀφήσωμεν, λοιπόν, τὰ δῆθεν περὶ προστασίας τῶν γεωργῶν, διότι εἰς τὴν πραγματικότητα οὐδεμία προστασία παρέχεται. Δὲν εἶναι, αἰφνης, δυνατὸν νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ἡ οἰκονομία, ὅταν παρέχωνται εἰς τὸν γεωργὸν λιπάσματα μὲ τὸν γνωστὸν τρόπον δανειοδοτήσεως, μὲ τόκους καὶ τόκους ὑπερημερίας πρὸς 9 %. Εἶναι ἀπολύτως βέβαιον, ὅτι μὲ τὴν πολιτικὴν αὐτὴν τῆς δανειοδοτήσεως, σπρώχνομεν τοὺς γεωργοὺς εἰς τὴν ἀκατάλληλον τῶν ἐπιτηδείων. Ἑπομένως ἡ πρότασις τῆς δυσπιστίας, τὴν ὁποίαν ὑποβάλλομεν εὑρίσκεται ἀπολύτως ὡς πρὸς τὸ πρῶτον θέμα της, ὡς ἔχουσα ἀκλόνητα ἐρείσματα.

Κ. Ἀβαμόπουλος (Ὑπ. Γεωργίας). Διὰ νὰ μὴ μείνῃ ἡ ἐντύπωσις ἐπὶ μιᾶς ἀνακριβείας, τὴν ὁποίαν εἴπατε. Εἴπατε προηγουμένως, ὅτι ὁ τόκος τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης δανείων εἶναι 9 %, ἐνῷ αὐτὸ δὲν εἶναι ἀληθές.

Γ. Γαληνός. Εἶπον ὑπερημερίας.

Κ. Ἀβαμόπουλος (Ὑπ. Γεωργίας). Εἴπατε τόκος 9 % καὶ ἐπὶ πλέον....

Μ. Γαληνός. Τὸ διευκρινίζω, διὰ νὰ σᾶς ἱκανοποιήσω.

Κ. Ἀβαμόπουλος (Ὑπ. Γεωργίας). Εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν διόρθωσιν. Ἐπειδὴ ὡμιλήσατε περὶ τόκου ὑπερημερίας, θέλω νὰ σημειώσω τοῦτο, ὅτι ὁ τόκος ὑπερημερίας καταλογίζεται ὄχι ἁπλῶς ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ δανείου, ἀλλ' ὅταν ἡ καθυστέρησις ἢ ἡ μὴ πληρωμὴ ὀφείλεται εἰς κακοπιστίαν τοῦ ὀφειλέτου. Ἐὰν δὲν ὀφείλεται εἰς κακοπιστίαν, δὲν καταλογίζεται τόκος ὑπερημερίας. Καὶ αὐτὸ τὸ ξεύρετε, κύριε συνάδελφε.

Μ. Γαληνός. Κύριε Ὑπουργέ, δὲν μὲ παρηκολουθήσατε φαίνεται καὶ δὲν ἀντελήφθητε τί ἀκριβῶς εἶπον. Τὸ διευκρινίζω, διὰ νὰ σᾶς ἱκανοποιήσω. Ἐγὼ εἶπον, ὅτι ὁ τόκος ὑπερημερίας τῶν καλλιεργητικῶν δανείων φθάνει εἰς τὸ ὕψος τοῦ 9 %.

Κ. Ἀβαμόπουλος (Ὑπ. Γεωργίας). Κύριοι συνάδελφοι, δὲν ἀποτείνομαι εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ βήματος συνάδελφον, διότι ἡ ἀνακρίβεια αὐτῶν, ποὺ λέγει, εἶναι καταφανὴς καὶ ἐπιχειρεῖ νὰ κάμῃ τὴν διαστροφὴν αὐτὴν καταλογίζων εἰς ἐμὲ ἄγνοιαν.

Θὰ σᾶς δώσω ἕνα στοιχεῖον διὰ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα τοῦ κ. συναδέλφου. Ἡ καθυστέρησις τῆς πληρωμῆς καλλιεργητικῶν δανείων εἰς τὴν Μυτιλήνην κατὰ τὰ ἔτη 1944—1958 ἀνέρχεται εἰς 25 ἑκατομμύρια δραχμὰς καὶ σχεδὸν εἶναι πάγιον τὸ ποσὸν αὐτό. Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι δὲν καταβιώκεται κανείς, διότι ἔχει ἀναγνωρισθῆ ὅτι ἡ καθυστέρησις ὀφείλεται εἰς τὴν ἀφορίαν, ἡ ὁποία κατὰ τὰ πλεῖστα τῶν ἐτῶν αὐτῶν ἔγινεν εἰς τὴν Λέσβον. Λοιπόν, αἱ ἀναλήθειαι αὐταί, τὰς ὁποίας λέγει ὁ κ. συνάδελφος εἶναι ἐκβηλαι.

Μ. Γαληνός. Κύριε Ὑπουργέ, σᾶς ἀπήντησα.

Κ. Ἀβαμόπουλος (Ὑπ. Γεωργίας). Πλαγίως ἀπὸ τοῦ 1958 ὑπάρχει ἡ καθυστέρησις αὐτὴ εἰς τὸ ὑποκατάστημα Λέσβου. Τοῦτο δὲ σημαίνει, ὅτι δὲν ὑπάρχει κυμμία πίεσις εἰς τὴν ἐξόφλησιν, διότι ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα κατόπιν ἐντολῆς τῆς Κυβερνήσεως ἀναγνωρίζουσα ὅτι ἡ καθυστέρησις ὀφείλεται εἰς ἀντικειμενικοὺς λόγους, εἰς μὴ ὑπαιτιότητα τῶν ὀφειλετῶν, εἰς τὴν ἀφορίαν, ἡ ὁποία, πράγματι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Λέσβον δὲν πιέζει κανένα.

Μ. Γαληνός. Καὶ πάλιν δὲν θὰ ἀφρισθῆτήσω, κύριοι συνάδελφοι, τὸν ἀριθμὸν τὸν ὁποῖον ἀνέφερεν ὁ κ. Ὑπουργός. Θὰ τὸν παρεκάλουν ὅμως νὰ μᾶς πληροφορήσῃ ποῖον εἶναι τὸ πράγματι ὀφειλόμενον κεφάλαιον καὶ ποῖοι οἱ τόκοι ὑπερημερίας; Βεβαίως δὲν πρόκειται νὰ ἀποδώσωμεν μομφὴν κατὰ τῆς Τραπέζης καὶ τῶν ὀργάνων αὐτῆς διὰ τὸν τρόπον εἰσπράξεως. Ἡμεῖς μεμφόμεθα τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον γίνεται ἡ δανειοδότησις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ εἴσπραξις τῶν καλλιεργητικῶν δανείων μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συγκομιδῆς, ὅτε δὲν παρέχεται εὐχέρεια εἰς τὸν ἀγρότην νὰ διαθέσῃ τὸ προϊόν του εἰς ἱκανοποιητικὴν τιμὴν διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ ἔξοδα καλλιεργείας καὶ διὰ νὰ ἐξοφλήσῃ μέρος τῆς ὀφειλῆς του.

Κ. Ἀβαμόπουλος (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Οὔτε αὐτὸ εἶναι ἀληθές. Διατί ἔχετε τὴν μανίαν σήμερον νὰ λέγετε ἀναλήθειας; Τὰ καλλιεργητικὰ δάνεια λήγουν μὲ τὴν λῆξιν τῆς περιόδου τῆς καλλιεργείας καὶ ἐπὶ πλέον τῆς περιόδου αὐτῆς παρέχεται καὶ ἕνα τρίμηνον, διὰ νὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία εἰς τὸν παραγωγὸν νὰ ἐκποιήσῃ τὸ προϊόν του διὰ νὰ πληρώσῃ τὴν Τράπεζαν.

Μ. Γαληνός. Κύριοι βουλευταί, νομίζω ὅτι μὲ τὸν κύριον Ὑπουργὸν διαφωνοῦμεν εἰς τὰς λέξεις. Ἐγὼ εἶπον ὅτι ὁ γεωργὸς ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν «μὲ τὴν λῆξιν τῆς συγκομιδῆς». Ὁ κύριος Ὑπουργὸς λέγει: «Μὲ τὴν λῆξιν τῆς καλλιεργητικῆς περιόδου καὶ ἕνα ἐπὶ πλέον τρίμηνον». Εἶναι γνωστόν, ὅμως, ὅτι ἡ καλλιέργεια τοῦ σίτου γίνεται κατὰ Φεβρουάριον καὶ τὰ δάνεια ἐξοφλοῦνται μετὰ τρεῖς μῆνας, ὡς λέγει καὶ ὁ κ. Ὑπουργός, δηλαδὴ τὸν Ἰούνιον. Συνεπῶς καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιον λέγω: Ὅτι ἡ ἐξόφλησις πρὸς τὴν Τράπεζαν γίνεται μὲ τὸ τέλος τῆς συγκομιδῆς, ἄρα τὸν Ἰούνιον, καὶ συνεπῶς δὲν παρέχεται εἰς τὸν γεωργὸν ἡ χρονικὴ δυνατότης νὰ διαπραγματευθῇ τὴν πώλησιν τοῦ προϊόντος του εἰς ἱκανοποιητικὴν τιμήν.

Νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιμείνω περισσότερον εἰς τὸ πρῶτον θέμα τῆς προτάσεως, τῆς πολιτικῆς, δηλαδὴ, τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ σίτου. Διότι εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει πλήρη γνῶσιν τοῦ θέματος ἀπὸ τὰς διαμαρτυρίας τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἐκ μέρους τῶν παραγωγῶν ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος.

Εἰσέρχομαι, λοιπόν, εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ δευτέρου θέματος: Τῆς συνθέσεώς μας, δηλονότι, μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγοράν.

Ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ἡ Δημοκρατικὴ Ἕνωσις ἔχει δηλώσει διὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ της, ὅτι δὲν δύναται νὰ λάβῃ θέσιν, ἐφ' ὅσον δὲν γνωρίζει τὰ κείμενα τῶν Συμβάσεων, τὰ μυστικὰ πρωτόκολλα τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν ἀσφαλῶς, ἀκόμη δὲ καὶ τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα μνημόνια, ἀφοῦ, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἡ Κυβέρνησις μᾶς ἔχει συνηθίσει εἰς μνημόνια, προκειμένου περὶ ὅλων τῶν σοβαρῶν ζητημάτων τοῦ τόπου.

Κατ' ἀρχήν, βεβαίως, δὲν εἴμεθα ἐναντίον τῆς συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγοράν. Ὑπάρχει, ὅμως, τὸ θέμα τῶν προϋποθέσεων, ὑπὸ τὰς ὁποίας γίνεται ἡ σύνδεσις.

Ἐξ ὅσων γνωρίζομεν, νομίζομεν ὅτι αἱ προϋποθέσεις ὑφ' ἃς συνεδέθημεν μὲ τὴν ΕΟΚ, θὰ μᾶς ὁδηγήσουν εἰς περιπέτειαν, ἐξ ἧς θὰ προέλθουν ἀνυπολόγιστοι ζημίαι.

Κύριοι βουλευταί, δυσπιστοῦμεν πλήρως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ δὲν τῆς ἀναγνωρίζομεν τὸ δικαίωμα μόνη της, ἐρήμην τῆς Βουλῆς, νὰ διαχειρίζεται τὸ θέμα αὐτό. Δὲν ἀντι-

λαμβάνομαι, διατί τηρείται αὐτὴ ἡ μυστικότης. Προσθέτω δέ, ὅτι ἡ ἀνησυχία μας καθίσταται ἔτι μεγαλυτέρα, μετὰ τὴν καταγγελίαν τοῦ ἐν Βόννῃ Πρεσβευτοῦ, περὶ τῆς ὁποίας θὰ ὁμιλήσω εὐθὺς ἀμέσως. Δυσπιστοῦμεν, ἐπαναλαμβάνω, ἀπολύτως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐλέγξωμεν τὴν ὅλην ὑπόθεσιν, ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ σχετικὴ σύμβασις πρὸς κύρωσιν. Ἐπιφυλασσόμεθα δὲ νὰ τὴν ἀνατρέψωμεν, ἐφ' ὅσον ἐπαληθεύσουν οἱ φόβοι μας περὶ ἀστάχων καὶ ἀτυμφόρων χειρισμῶν, ἐὰν θὰ ἔχωμεν πλειοψηφίαν εἰς τὴν μέλλουσαν Βουλήν.

Εἶπον, κύριοι βουλευταί, ὅτι ἀνησυχοῦμεν ἔτι μᾶλλον, μετὰ τὴν καταγγελίαν εἰς τὴν ὁποίαν προέβη ὁ ἐν Βόννῃ Πρεσβευτής μας κ. Ὑψηλάντης. Ἡ ἐν λόγῳ καταγγελία δὲν ἀποτελεῖ παρωνυχίδα. Πρόκειται περὶ ἐξαιρετικοῦ γεγονότος, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ δώσωμεν ἰδιαιτέραν προσοχήν. Παραιτούμενος ἀμπωλῶς ὁ κ. Ὑψηλάντης, καταγγέλλει τὴν Κυβέρνησιν διὰ παράβασιν καὶ αὐτοῦ τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἁπλῆς διαφωνίας τοῦ Πρεσβευτοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὸ πρᾶγμα οὐδεμίαν ἰδιαιτέραν σημασίαν θὰ εἶχεν. Ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία καθορίζει τὴν πολιτικὴν γραμμὴν καὶ ἂν ὁ Πρεσβευτὴς διαφωνῇ, ὀρθῶς κάμνει καὶ παραιτεῖται. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως, ὁ Πρεσβευτὴς παρητήθη, διότι, ὡς κατήγγειλε, προτάσσονται τῶν κοινῶν συμφερόντων ἰδιωτικὰ συμφέροντα τῶν Ὑπουργῶν. Ἡ Κυβέρνησις μᾶς ἐκάλεσε νὰ ἀντιπαρέλθωμεν τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ νὰ περιφρονήσωμεν τὴν καταγγελίαν. Αὐτὸ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ. Ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις. Ἔχω, κύριοι, εἰς χεῖρας μου ἓν περιοδικόν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Βαλκάνια», τὸ ὁποῖον χρηματοδοτεῖται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Τύπου καὶ τὸ ὁποῖον ὑποστηρίζει, ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, μᾶλλον τὸν κ. Ὑψηλάντην, ἀναγράφον τὰ ἑξῆς:

«Παρ' ὅλα αὐτὰ ἡ κατάστασις οὐδέποτε ἄλλοτε ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὅσον τώρα ἀταρής, εἰς τοῦτο δὲ σοβαρῶς ἐπέδρασεν ἡ ἐμπλοκὴ ἐκ τῆς παραιτήσεως τοῦ μέχρι τοῦδε Ἕλληνος Πρεσβευτοῦ εἰς Βόννην, κ. Ὑψηλάντη. Οἱ δημόσιοι διαξιφισμοί του μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ καὶ οἱ ὑπαινιγμοί περὶ ἀσυνεπειῶν ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς εἰς τὸν οἰκονομικὸν κυρίως τομέα, ἔχουν προφανῶς ὑποβιβάσει τὴν θερμοκρασίαν τοῦ κλίματος τῶν Ἑλληνογερμανικῶν σχέσεων καὶ ἐπέτειναν τὴν ἀσάφειαν ὡς πρὸς τὰς προσδιορισθείσας διαπραγματεύσεις. Τὴν αὐτὴν μᾶλλον ἐπίδρασιν ἔχει καὶ ἡ σοβαρὰ κοινοβουλευτικὴ ἐπιχειρώσεως τῆς πρὸ δεκαπενταμήνου περίπου ὑπογραφείσης Ἑλληνογερμανικῆς συνθήκης ἐγκαταστάσεως καὶ ναυτιλίας. Μετὰ πολλὰς παρελκύσεις καὶ ἀναβολὰς αὕτη λέγεται, ὅτι θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Νομοθετικῆς Ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ψήφισιν, εὐθὺς μετὰ τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς».

Αὐτά, κύριοι βουλευταί, ἀναγράφει τὸ περιοδικὸν τοῦτο, τὸ ὁποῖον πολλὰ κονδύλια λαμβάνει ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Ὅταν, λοιπόν, τοιαῦτα τίθενται θέματα ἠθικῆς τάξεως διὰ τὴν Κυβέρνησιν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὰ ἀντιπαρεγκώμεθα, δοθέντος μάλιστα, ὅτι ὁ θέτων τὰ θέματα αὐτὰ δὲν εἶναι πρόσωπον τυχαῖον. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ κοινὴ γνώμη δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὰ ἀντιπαρέλθῃ ἐν σιγῇ. Προσωπικῶς τὸν κ. Ὑψηλάντην θὲν τὸν γνωρίζω. Νομίζω, ὅμως, ὅτι τὸ προκύψαν ζήτημα πρέπει νὰ διευλευκανθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην, τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἔχει ἱστορίαν καὶ προϊστορίαν.

Δὲν εἶναι δυνατὸν τοιαῦτα ζητήματα νὰ ἀντιμετωπίζωνται ὡς ἐκεῖνο τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅστις εἶχεν εἴπει ὅτι δὲν εὑρίσκετο ἐν Θεσσαλονίκῃ καθ' ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον. Ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ὅταν συνεζητεῖτο εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην ἡ ὑπόθεσις Μέρτεν, ἡ Κυβέρνησις ἀντέκρουσε τὰς κατὰ τοῦ κ. Καραμανλῆ κατηγορίας τοῦ ἐγκληματίου πολέμου μὲ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς οὐδέποτε εὑρέθη κατὰ τὴν κατοχὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ. Καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Γερμανίᾳ, μὲ ἔξοδα, φυσικά, τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Ἠξιώθη δὲ ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν νὰ ἀπορρίψῃ τὴν καταγγελίαν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς οὐδέποτε κατὰ τὴν κατοχὴν εὑρέθη ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Κύριοι βουλευταί, ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι ἓν Ἑλληνογερμανικὸν Ἰνστιτοῦτον, ὅπως εἶναι καὶ τὸ Ἑλληνοαμερικανικόν, τὸ ὁποῖον ἐκδίδει ἐν ἡμερολόγιον. Ἔχω τὴν πληροφορίαν μάλιστα, ὅτι τὸ Ἰνστιτοῦτον αὐτὸ ὑποβοηθεῖται οἰκονομικῶς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὅτι ἔλαβε δάνειον.

Δ. Γόντικας. Οὐδέποτε ἔλαβε δάνειον.

Μ. Γαληνός. Κύριε Γόντικα, σᾶς παρακαλῶ, μὴ μὲ διακόπτετε. Τὸ Ἰνστιτοῦτον, λοιπόν, αὐτὸ ἐξέδωκεν ἓν φυλλάδιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐν ἀρχῇ ὑπάρχει ἡ φωτογραφία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης. Εἰς τὴν τρίτην σελίδα ὑπάρχει φωτογραφία τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ βιογραφικόν του σημείωμα. Εἰς τὸ σημείωμα, λοιπόν, αὐτὸ ἀναγράφεται, ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς, μετὰ τὴν κατάληψιν τῶν Σερρῶν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, μετώκησεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἀργότερον ἐν συνεχείᾳ εἰς Ἀθήνας.

Ἐὰν, κύριε Ἀντιπρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, θέλετε νὰ ἴδητε περισσότερα πράγματα εὐχαρίστως σᾶς δίδω τὸ φυλλάδιον αὐτό.

Π. Κανελλόπουλος (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως). Κύριε Γαληνέ, μοῦ ἐπιτρέπετε; Ἠθελήσατε νὰ μοῦ προσφέρετε τὸ βιβλίον. Δὲν ἔχω ἀνάγκην αὐτοῦ. Ἴσως νὰ τὸ ἔχω καὶ ἐγώ.

Μ. Καλληνός. Καὶ τὸ βιβλίον νὰ σᾶς δώσω.

Π. Κανελλόπουλος (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως). Διότι ἀναγνώσατε ἕνα κείμενον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνακριβές, δύναται νὰ ὑπάρχουν πολλὰ κείμενα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀνακριβῆ, αὐτὸ εἶναι ἀνακριβές. Ἀνεζητήσατε νὰ μάθετε τὴν ἀνήθειαν; Ἐρωτήσατε κανένα εἰς τὴν Θεσσαλονίκην διὰ νὰ πληροφορηθῆτε ἂν ὁ κ. Καραμανλῆς ἦτο κατὰ τὴν κατοχὴν ἐκεῖ; Τί ἀποδεικνύει τὸ ἔντυπον τὸ ὁποῖον ἐνεφανίσατε; Οὐδὲν ὅταν ὑπάρχῃ ἡ πραγματικότης. Καὶ ἡ πραγματικότης εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔζων εἰς Ἀθήνας κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ συνήντων τὸν κ. Καραμανλῆν καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔζων εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ δὲν εἶδον οὐδ' ἅπαξ τὸν κ. Καραμανλῆν ἐκεῖ. Ὅταν ὑπάρχουν αὐτὰ τὰ πράγματα, πῶς λαμβάνετε αὐτὴν τὴν στάσιν καὶ μοῦ προσφέρετε αὐτὸ τὸ ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον βασίζεται ἐπὶ ἐσφαλμένων πληροφοριῶν; Ὁ συντάξας αὐτὴν τὴν βιογραφίαν, ὅταν τὴν συνέτασσε, περιέπεσεν εἰς ἕνα σφάλμα. Θὰ ἐπιμείνητε εἰς τὸ σφάλμα αὐτὸ διὰ νὰ ἀντικρούσητε τὴν πραγματικότητα; Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ αὐτό. Τὸ πολὺ πολὺ νὰ κρούσητε τὴν κεφαλήν σας ἐπὶ τῆς πραγματικότητος, ἡ ὁποία εἶναι ἀνίκητος καὶ ὅτι καὶ ἂν κάνετε θὰ εἶναι ἀνίκητος.

Μ. Γαληνός. Ἀναμείνατε, κύριε Ἀντιπρόεδρε, διὰ νὰ ἀκούσητε τὴν συνέχειαν. Ὅταν εἶδον τὸ σημείωμα αὐτό, ἐζήτησα νὰ μάθω πόθεν προέρχονται αἱ δημοσιευόμεναι πληροφορίαι. Μοῦ εἶπον, λοιπόν, ὅτι ἐδόθη σχετικὸν σημείωμα ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως. Κατόπιν τούτου ἐρωτῶ: Ὅταν, μετὰ τὸν γενόμενον σάλον, περὶ τοῦ ἂν εὑρέθη ὁ Πρωθυπουργὸς εἰς Θεσσαλονίκην κατὰ τὴν κατοχήν, ἀναγράφωνται τοιαῦται πληροφορίαι, ποῖαι εἶναι αἱ Ἑλληνογερμανικαὶ σχέσεις; Ποῖοι, λοιπόν, κύριε Ἀντιπρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, τὸ κεφάλι θέλει σπάσιμο; Διότι ἐλέγομεν, τόσον ἐν Γερμανίᾳ ὅσον καὶ ἐν Ἑλλάδι, νὰ ἀναγράφωνται πομπωδῶς ἀνακριβεῖς πληροφορίαι καὶ νὰ λέγῃ ἡ Κυβέρνησίς μας, ὅτι αἱ Ἑλληνο - Γερμανικαὶ σχέσεις εἶναι ἀδιατάρακτοι. Πρέπει νὰ γίνουν ἀνακρίσεις, διὰ νὰ διαπιστωθῇ ποῖος ὑπῆρξεν ὁ δράστης καὶ πῶς ὁ ἐν Ἑλλάδι Γερμανός, ὁ ὁποῖος ἀπολαμβάνει τῆς Ἑλληνικῆς προστασίας, τολμᾷ νὰ θέτῃ εἰς κυκλοφορίαν ὅλα αὐτά. Αὐτὸ εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἔφερα τὸ θέμα. Διὰ ν' ἀντληρθῆτε, κ. συνάδελφοι, ποῖων αἱ κεφαλαὶ πρέπει νὰ προσέχουν.

Κ. Τσάτσος (Ὑπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως). Κύριε συνάδελφε, θὰ χωρίσωμεν τὸ ζήτημα εἰς δύο. Τὸ πρῶτον, ἐὰν εἶναι ἀκριβὲς ἐκεῖνο ποὺ περιέχει τὸ κείμενον καὶ ὕστερα ποῖος ἔχει εὐθύνας διὰ τὸ ψευδὲς κείμενον.

Μ. Γαληνός. Τὸ ἐδέχθην.

Κ. Τσάτσος (Ὑπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως). Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον, εἶναι ξεκάθαρον ὅτι ὑπάρχει ἀπόλυτος ἀνακρίβεια εἰς τὸ κείμενον. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δεύτερον, ἀπορῶ πῶς σεῖς, ὁ ὁποῖος γνωρίζετε κατὰ πόσον ἀνεύθυνον τρόπον

δημοσιεύονται εἰς διάφορα ἀνεπίσημα κείμενα ἀνακρίβειαι, τὰ ἐπικαλεῖσθε ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, διὰ νὰ προκαλέσητε ἐντυπώσεις καὶ νὰ ἀναπυρώσετε ἕνα ζήτημα, τὸ ὁποῖον εἶναι δυνάμει δικαστικῆς κρίσεως νεκρόν.

Α. Μπριλλάκης. Φοβοῦμαι, κ. Πρόεδρε, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ διαφεύσῃ κάτι, τὸ ὁποῖον κατὰ λέξιν ἔχει δημοσιευθῆ εἰς ἀνύποπτον χρόνον κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1956 καὶ περιέχεται εἰς Ἑλληνικὸν κείμενον γραμμένον ἀπὸ Σερραῖον δημοσιογράφον, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα μοῦ διαφεύγει αὐτὴν τὴν στιγμήν, μὲ ἐπικεφαλίδα «Ἀετὸς τῆς Ἑλλάδος». Τὸ φυλλάδιον τοῦτο περιέχει ὁλόκληρον διογραφικὸν σημείωμα τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποὺ ἦτο μαθητής, στρατιώτης καὶ κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ ἀναφέρει ἐπὶ λέξει ὅσα τὸ κείμενον, τὸ ὁποῖον ἀνέγνωσεν ὁ κ. συνάδελφος. Πληροφορούμεθα, ὅτι ἀφ' ἧς ἐδημιουργήθη τὸ θέμα αὐτό, τὸ ἐν λόγῳ φυλλάδιον ἀπεσύρθη.

Μ. Γαληνός. Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι δὲν οἰοθετῶ τὸ κείμενον, οὔτε ἐκεῖνον τὸ ὁποῖον εἶπεν ὁ κ. Μπριλλάκης.

Κ. Τσάτσος (Ὑπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως). Ὁ κ. Μπριλλάκης τὸ οἰοθετεῖ, ναὶ ἢ ὄχι;

Α. Μπριλλάκης. Κύριε Ὑπουργέ, ἐπειδὴ εἴπατε ὅτι ἀνευθύνως ἕνα ξένον Ἰνστιτοῦτον ἀνέγραψε τὰ ὅσα ἀνέγραψε, ἀνέφερα ἁπλῶς ὅτι αὐτὰ ἐγράφησαν ἀπὸ συμπολίτην τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν ὁποῖον παρεδόθησαν καὶ ὡρισμέναι φωτογραφίαι ὡς μαθητοῦ καὶ στρατιώτου. Δὲν συνεζήτησα τὸ θέμα. Τὸ θέμα ἀτυχῶς προβάλλεται ὡς ὑπεράσπισις ἑνὸς ἐπιχειρήματος. Τὸ θεωρῶ ἀτυχές. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅμως, ὑπάρχει τὸ κείμενον, τὸ ὁποῖον ἐγγράφῃ εἰς ἀνύποπτον χρόνον. Δὲν θίγει τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, τὸν λέγει «Ἀετὸν τῆς Ἑλλάδος». Ἔχει φωτογραφίας ἀπὸ ἕνα Σερραῖον δημοσιογράφον. Δὲν νομίζω, ὅτι οὗτος εἶχε τότε λόγον νὰ γράψῃ ἀνακριβείας. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἦτο εἰς Θεσσαλονίκην, ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ ἐπιβεβαίωσιν τῶν λεχθέντων.

Κ. Τσάτσος (Ὑπ. Προεδρ. Κυβ.). Ὁ ὑποφαινόμενος, ὁ κ. Μαῦρος, ὁ κ. Α. Ἀγγελόπουλος καὶ ἄλλοι ἀπετέλουν ὁμάδα συνερχομένην καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς εἰς τὸ σπίτι τοῦ κ. Ἀγγελοπούλου καὶ τὸ ἰδικόν μου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς συνεργάσθην συνεχῶς, ὡς μέλος τῆς ὁμάδος, μὲ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, μέλους τῆς ἐν λόγῳ ὁμάδος, δεσκοτείας τῆς συνεργασίας μας ὅταν, ὁ μὲν κ. Ἀγγελόπουλος ἔρχετο διὰ τὸ βουνό, ἡμεῖς δὲ ἐρχόμεθα διὰ τὴν Μέσην Ἀνατολήν. Ἑπομένως, ἐγὼ προσωπικῶς εἶμαι ὑποχρεωμένος καὶ ἐνώπιον τοῦ Σώματος νὰ εἴπω ὅτι γνωρίζω τὴν παρουσίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς ἐδῶ ἐν Ἀθήναις.

Ἡ πολεμική σας ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ βάσει ἀνευθύνων στοιχείων, ὁποιουδήποτε προερχομένη καὶ ὁποιουδήποτε στηριζομένη εἶναι κατωτέρα τῆς αἰδοῦσης αὐτῆς. (Χειροκροτήματα).

Μ. Γαληνός. Κύριοι συνάδελφοι, ἐπαναλαμβάνω, ὅτι δι' ἐμὲ εἶναι περισσότερον πιστευτοὶ οἱ κυβερνητικοὶ ἰσχυρισμοί. Ἀλλὰ μοῦ προκαλεῖ κατάπληξιν, πῶς ὑπάρχει Γερμανικὸν κείμενον, ἐκδοθὲν ἀπὸ Γερμανὸν εὑρισκόμενον ἐν Ἑλλάδι ἀπολαύοντα εἰδικῆς προστασίας ἰσχυριζόμενον ὅτι ἐλήφθη σημείωμα ἀπὸ τὴν Προεδρίαν τῆς Κυβερνήσεως.

Πῶς εἶναι δυνατὸν ὁ ἐν Ἑλλάδι Γερμανὸς νὰ ἀνατρέπῃ διὰ δημοσιεύματος τὸν πανηγυρικὸν ἰσχυρισμὸν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ καὶ νὰ λέγωμεν, ὅτι ἔχομεν ἀγαθοτάτας καὶ ἀδιαταράκτους Ἑλληνογερμανικὰς σχέσεις; Ἐγὼ ἀνέμενον ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργόν, νὰ εἴπῃ, ὅτι θὰ ἐξετάσῃ πῶς ἐγένοντο ὅλα αὐτά, ἐὰν εἶναι ὑποβολιμαῖα καὶ ποῖοι τὰ ἔθεσαν εἰς κυκλοφορίαν καθὼς καὶ ἀν ἀνεδημοσιεύθησαν εἰς τὸν ξένον τύπον. Δὲν νομίζετε, κύριοι συνάδελφοι, ὅτι ὑπηρεσίας προσφέρομεν, ὅταν φέρωμεν ἐδῶ τὸ δημοσίευμα τὸ ὁποῖον ἔχει προέλευσιν ἐκ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως ἢ δὲ Κυβέρνησις λέγει, ὅτι εἶναι ψευδέστατον;

Κ. Τσάτσος (Ὑπ. Πρ. Κυβερνήσεως). Πάντως τὰ κείμενα δὲν ἔχουν κυβερνητικὴν προέλευσιν. Ἴσως προέρχονται ὑπὸ ὑπηρεσιακὰ κατώτερα ὄργανα ἀπὸ στοιχεῖα διατεθέντα πρὸ ἐτῶν. Οὔτε ἠξεύρω. Τὸ ἕνα εἶναι ἐπανάληψις τοῦ ἄλλου ὅμως τὰ κείμενα δὲν ἔχουν κυβερνητικὴν πηγήν. Ἀπορῶ δὲ πῶς συσχετίζετε τὴν διαταραχὴν τῶν ἑλληνογερμανικῶν σχέσεων ἀπὸ τὸ δημοσίευμα ἑνὸς ἀσημάντου τοιούτου φυλλαδίου τελείως ἀσχέτου πρὸς τὰ ἑλληνογερμανικὰ θέματα.

Μ. Γαληνός. Κύριοι συνάδελφοι, διατυποῦνται, καθ' ὃν τρόπον διατυποῦνται, κατηγορίαι ἐκ μέρους παραιτηθέντος Πρέσβεως. Καὶ αἱ τόσαι συγκεκριμέναι κατηγορίαι ἐχι μόνον δὲν ἀνακαλοῦνται, ἀλλὰ ἐπαναλαμβάνονται. Ἐν τούτοις δὲ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀσκεῖ ἐναντίον τοῦ κατηγόρου οὔτε διοικητικήν, οὔτε δικαστικὴν δίωξιν. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις δίδει ἕνα συγχωροχάρτι ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Μέρτεν, τὸ ὁποῖον μεταγενεστέρως ἀνακαλεῖ καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐκδίδεται ἕνα βούλευμα ἀπαλλακτικόν. Εἴχομεν τονίσει τότε, ὅτι ἔπρεπεν ἡ δίκη νὰ γίνῃ εἰς τὴν Γερμανίαν. Τί νὰ εἴπουν τώρα οἱ ξένοι δι' ἕνα βούλευμα, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη, χωρὶς νὰ παραστῇ ὁ κατηγορούμενος; Ποῖος τὸ πιστεύει; Ἐὰν ἡμεῖς, ὡς Ἕλληνες, λόγῳ ἐθνικῆς ὑπερηφανείας, τὸ πιστεύωμεν, οἱ ξένοι δὲν τὸ πιστεύουν.

Προεδρεύων Α. Καμβύσης. Κύριε Γαληνέ, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ διαμαρτυρηθῶ διὰ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ὁμιλεῖτε διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Δικαιοσύνην. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λέγετε, τὴν Ἑλληνικὴν δικαιοσύνην, ποῖος τὴν πιστεύει.

Μ. Γαληνός. Νὰ λείψῃ αὐτὴ ἡ μονοπώλησις τοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν δικαιοσύνην. Ἡ Ἑλληνικὴ δικαιοσύνη ἀπεφάνθη βάσει τῶν παρασχεθέντων εἰς αὐτὴν στοιχείων μονομερῶς καὶ εἶναι δικαιοτάτη ἡ κρίσις της ἐλλείψει στοιχείων. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἀπόδειξις καὶ πλήρης κρίσις, χωρὶς νὰ παρίσταται καὶ ὁ ἀντίδικος. Ἡ ἀποψίς μου εἶναι, ὅτι ὁ μεγάλος αὐτὸς ἐκλιματίας πολέμου ἔχει μίαν δικαιολογίαν νὰ μὴ προσέρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὅτι τοῦ ἀπηγορεύθη. Καὶ ὅτι ἔρχεται ἀπ' ἐδῶ ὡς κατάδικος. Ἑπομένως, τὸ λεγόμενον, ὅτι δὲν ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ παραστῇ δὲν ἔχει βάσιν. Δὲν ἐξέφρασα, ἑπομένως, ὑποψίαν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν δικαιοσύνην, διότι αὕτη ὀρθῶς ἔκρινε καὶ ἀπεφάνθη. Τοῦτο, ὅμως, γίνεται δεκτὸν ἐν Ἑλλάδι. Γίνεται ἄραγε δεκτὸν καὶ ἐκτὸς Ἑλλάδος, εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ τὰς ξένας χώρας;

Εἰς ἐπίρρωσιν τῶν λεγομένων, ἔρχομαι εἰς τὸ θέμα τοῦ κ. Ὑφηλάντου. Ἐγὼ πιστεύω τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ ὁ κ. Ὑφηλάντης δὲν τὴν πιστεύει.

Κ. Καλλίας (Ὑπ. Δικαιοσύνης). Εἴπατε, κύριε συνάδελφε, ποῖος πιστεύει τὸ βούλευμα τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν ἀπαντῶ: Ὁλόκληρος ὁ κόσμος γνωρίζει τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης καὶ πιστεύει ἀπολύτως ὅ.τι ἀποφασίζει αὐτή.

Εἴπατε δεύτερον, ὅτι ὑπῆρξε μονομερὴς ἡ κρίσις τῆς Δικαιοσύνης μας. Τοῦτο εἶναι ἀνακριβές. Δὲν ὑπῆρξε μονομερής, ἀλλὰ ὑπῆρξε ἀπόλυτος ἐξαντλητικὴ ἡ διαδικασία, τόσον ἐν Ἑλλάδι, ὅσον καὶ ἐν Γερμανίᾳ. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου θέματος, θὰ σᾶς δώσω πληρεστέρας πληροφορίας, ὅταν κατέλθετε ἐκ τοῦ Βήματος.

Τρίτον δὲν ἔχει καμμίαν ἀπολύτως σχέσιν ἡ ἀνακοίνωσις Ὑφηλάντη πρὸς τὸν τρόπον διεξαγωγῆς τῆς ἀνακρίσεως.

Μ. Γαληνός. Κύριοι συνάδελφοι, ἐπαναλαμβάνω διότι βλέπω.....

Δ. Μακρῆς (Ὑπ. Ἐσωτερ.). Κύριε Πρόεδρε, παρακαλῶ μετὰ τὸν ῥήτορα νὰ μοῦ δοθῇ ὁ λόγος.

Μ. Γαληνός. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἡ ἀποψις ἡ ἰδική μου εἶναι ὅτι τὸ θέμα Ὑφηλάντη καὶ τῶν Ἑλληνογερμανικῶν σχέσεων καὶ ὅλα τὰ συμπαρομαρτοῦντα, ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἔχει αὐτὴν τὴν προϊστορίαν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ ἀντιπαρέλθῃ ἡ ἡ Ἐθνικὴ Ἀντιπροσωπεία ἐν σιγῇ καὶ περιφρονήσει. Ἐὰν συνέβαινε κάτι εἰς οἱονδήποτε ἄλλο σημεῖον τῆς ζωῆς ὅπου δὲν ὑπῆρχε προϊστορία, θὰ ἦτο δυνατὸν καὶ ἐγὼ ἐρώτης νὰ ἀποδεχθῶ τὴν ἀποψιν. Ὑπαρχούσης ὅμως αὐτῆς τῆς προϊστορίας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δεχθῶ ὅτι ἠμποροῦν νὰ γίνουν δεκτοὶ οἱ ἰσχυρισμοὶ τῆς Κυβερνήσεως νὰ τὸ ἀντιπαρέλθωμεν ἐν σιγῇ χωρὶς λογοδοσίαν, χωρὶς νὰ ἴδωμεν τὰ κείμενα, νὰ ἴδωμεν τί συμβαίνει εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, χωρὶς νὰ ἴδωμεν μίαν ἀπόφασιν τῆς ἐντίμου Ἑλληνικῆς Δικαιο-

σύνης ἐπὶ τῶν κατηγοριῶν τοῦ Ὑψηλάντη. Διότι, κύριοι, ἐὰν ἐβγάζατε ἕνα βούλευμα διὰ τὸν Μέρτεν, διατί δὲν θέλετε νὰ βγάλετε καὶ διὰ τὸν Ὑψηλάντην ποὺ λέγει τὰ ἴδιαστατα αὐτὰ πράγματα; Εἶναι εὔλογον τὸ ἐρώτημα.

Π. Κανελλόπουλος (Ἀντ. Κυβερν.). Κύριε Γαληνέ, μοῦ ἐπιτρέπετε; Πῶς λέγετε ὅτι ἐπιβεβαιώνει τὰ ὅσα εἶπεν ὁ Μέρτεν; Πῶς συνελάβατε εἰς τὸν νοῦν σας τοιαύτας σκέψεις καὶ τὰς λέγετε ὑπεύθυνως ἀπὸ τοῦ Βήματος; Ὑπάρχει φράσις τοῦ Πρεσβευτοῦ Ὑψηλάντη ἐπιβεβαιώνουσα τὰ ὅσα λέγει ὁ Μέρτεν; Πῶς ἔρχεσθε καὶ λέγετε τοιαύτας φράσεις ἀλογίστως καὶ ἀμελετήτως; Μὴ λέγετε πράγματα, τὰ ὁποῖα εἶναι τελείως ἀβάσιμα.

Μ. Γαληνός. Κύριοι συνάδελφοι, βεβαίως ἡ ἑρμηνεία τοῦ κάθε κειμένου εἶναι ὑποκειμενικὸν θέμα. Δηλαδὴ κάθε ἄνθρωπος ἑρμηνεύει τὸ κείμενον ὅπως θέλει. Ὑπάρχουν ὅμως κείμενα εἰς τὰ ὁποῖα ἡ διαφορὰ ἀντιλήψεις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ μεγάλην διαφοράν. Καὶ τὸ κείμενον εἶναι ἡ συνέντευξις τοῦ Πρεσβευτοῦ πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς ἐφημερίδος «Ἐλευθερία». Ὁ κ. Πρεσβευτής, λέγει. Πρῶτον, ὁλόκληρον τὸ περιεχόμενον τοῦ κειμένου εἶναι ψευδέστατον, διὰ τὴν Κυβέρνησιν τὰ λέγει αὐτὰ ὁ Πρεσβευτής.

Π. Κανελλόπουλος (Ἀντ. Κυβ.). Νὰ μᾶς εἴπητε μίαν φράσιν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Ὑψηλάντης ἐπιβεβαιώνει τὰ ὅσα λέγει ὁ Μέρτεν. Ἀποδείξατε τὰ ὅσα λέγετε. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προβαίνετε εἰς τοιοῦτου εἴδους καταγγελίας, χωρὶς στοιχειώδεις ἀποδείξεις. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ αὐτὴ ἡ ἀσυδοσία εἰς τὸ βῆμα. Πολιτικὴ ἀσυδοσία ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ, ἠθικὴ ὅμως ὄχι.

Μ. Γαληνός. Κύριε Πρόεδρε, ἀσυδοσία ἀπολαμβάνετε σεῖς καὶ ὄχι ἐγώ, ὁ ὁποῖος μὲ τόσην ἄνεσιν ἐπιτρέπω κάθε διακοπὴν καὶ διευκρινίζω κάθε μου φράσιν. Ἀσυδοσία εἶναι ἡ ἰδική σας διότι δὲν τολμᾶτε νὰ δεχθῆτε καμμίαν διακοπήν. Καὶ σᾶς λέγω τώρα ποῦ εἶναι ἡ φράσις, ἀφοῦ τὸ θέλετε. Πρῶτον, «ἡ ὑπόθεσις δὲν ἔκλεισεν ἀκόμη»...

Δ. Ἰωάννου. (Ὁμιλεῖ μὴ ἀκουόμενος. Θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Μ. Γαληνός. «Ἑπομένως ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ὁμιλήσω». Ἐπειτά μου, κύριοι, τί ἀντιλαμβάνεσθε ἀπὸ αὐτά.

Π. Κανελλόπουλος (Ἀντιπρ. Κυβ.). Κύριε Πρόεδρε, θὰ παρακαλέσω τὸν κ. Γαληνό, νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ τώρα διακοπήν.

Μ. Γαληνός. Θὰ τὴν ἑρμηνεύσω ἐγώ.

Π. Κανελλόπουλος (Ἀντιπρ. Κυβ.). Ὄχι νὰ ἑρμηνεύσητε. Σᾶς ἐζήτησα νὰ θεμελιώσητε τὴν κατηγορίαν.

Μ. Γαληνός. Μοῦ ἀφαιρεῖται ὁ λόγος, κ. Πρόεδρε. Θὰ τὰ ἐγκαταλείψω καὶ θὰ φύγω.

Προεδρεύων Α. Καμβύσης. Ὄχι, κ. Γαληνέ. Σᾶς παρεκάλεσεν ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος.

Μ. Γαληνός. Δὲν γίνεται.

Π. Κανελλόπουλος (Ἀντιπρ. Κυβ.). Ὅταν λέγῃ, ὅτι ὁ κ. Ὑψηλάντης ἐπιβεβαιώνει ὅσα εἶπεν ὁ Μέρτεν, νὰ τὸ ἀποδείξῃ. Ἐὰν δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ ἀποδείξῃ, πρέπει νὰ αἰσθανθῇ μετάνοιαν καὶ νὰ κατέλθῃ. (Χειροκροτήματα).

Μ. Γαληνός. Κύριοι βουλευταί, πρῶτον, νομίζω, ὅτι θὰ ὑπάρξουν καὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι θὰ εἴπουν ὅτι «φωνάζει ὁ κλέφτης γιὰ νὰ φοβηθῇ ὁ νοικοκύρης», εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν. (Φωναὶ ἐκ τῆς κυβερνητικῆς πτέρυγος, διαμαρτυρίαι, κωδωνοκρουσίαι).

Δ. Ἰωάννου. Κύριε Πρόεδρε, διαμαρτυρόμεθα δι' ὅσα λέγει ὁ ῥήτωρ... (κωδωνοκρουσίαι).

Πρόεδρος. Κύριε Γαληνέ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκφράζεσθε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Εἴπατε ὅτι ὁ κ. Ὑψηλάντης εἰς τὸ ἔγγραφον ἢ τὴν συνέντευξίν του ἐπιβεβαιώνει ὅσα εἶπεν ὁ Μέρτεν. Ἔχετε ὑποχρέωσιν νὰ τὸ ἀποδείξητε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Π. Κανελλόπουλος (Ἀντιπρ. Κυβ.). Ἐὰν δὲν εὕρῃ ὁ κ. Γαληνὸς φράσιν τοῦ κ. Ὑψηλάντη, ἡ ὁποία νὰ δικαιολογῇ τὴν κατηγορίαν, τὴν ὁποίαν ἐκ τοῦ βήματος διετύπωσεν, ὅτι ὁ Ὑψηλάντης ἐπιβεβαιώνει τὰ τοῦ Μέρτεν, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἠθικῶς νὰ συνεχίσῃ ὁμιλῶν.

Προσέξατε, κύριοι, τὰ λόγια σας ἀπὸ ἐδῶ καὶ εἰς τὸ ἑξῆς. Φθάνουν πιὰ αἱ συκοφαντίαι καὶ αἱ διαβολαί.

Μ. Γαληνός. Κύριε Πρόεδρε τῆς Βουλῆς, ἐκφράζω τὴν κατάπληξίν μου διὰ τὴν στάσιν ὑμῶν αὐτὴν τὴν στιγμήν. Ἀντὶ νὰ προστατεύετε τὸν ῥήτορα, ὁμιλοῦντα καὶ ἐκθέτοντα τὰς ἀπόψεις του .... (Θόρυβος, διαμαρτυρίαι, κωδωνοκρουσίαι).

Κύριε Πρόεδρε τῆς Βουλῆς, ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἐκφράζω τὴν κατάπληξίν μου διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον προεδρεύετε. Ἀντὶ νὰ μεριμνᾶτε νὰ προστατεύετε τὸν ῥήτορα, ἐκτελοῦντα τὸ καθῆκόν του καὶ λέγοντα τὰς ἰδικάς του ἀπόψεις καὶ πεποιθήσεις, ἐνισχύετε τὴν ὀχλαγωγίαν, ἐνισχύετε τὴν ἀνωμαλίαν καὶ προσπαθῆτε νὰ εὕρητε τρόπον νὰ μὲ κατεβάσετε ἀπὸ τὸ Βῆμα. Δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ αὐτό.

Καὶ προχωρῶ, κ. βουλευταί...

Πρόεδρος. Κύριε Γαληνέ, εἴπατε ὅτι τὸ Προεδρεῖον ἀντὶ νὰ σᾶς προστατεύσῃ δημιουργεῖ ὅλον αὐτὸν τὸν θόρυβον διὰ νὰ σᾶς ἀναγκάσῃ νὰ κατεβῆτε ἀπὸ τὸ Βῆμα. Πρὸ ὀλίγου ὅμως σεῖς παρεδέχθητε ὅτι τὸ Προεδρεῖον σᾶς προστατεύει. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν τὸ Προεδρεῖον νὰ σᾶς προστατεύῃ, ὅταν λέγετε, ὅτι ὁ κ. Ὑψηλάντης εἰς τὸ ἔγγραφόν του παραδέχετε ὅσα εἶπεν ὁ Μέρτεν. Τί εἴδους προστασίαν ζητεῖτε τότε ἀπὸ τὸ Προεδρεῖον;

Π. Κανελλόπουλος (Ἀντιπρ. Κυβ.). Ἠ θὰ ἀναγνωρίσῃ ὁ κ. Γαληνὸς ὅτι ἔσφαλε καὶ περιέπεσεν εἰς ἐκρὴ λογικὸν καὶ ἠθικὸν σφάλμα εἰπὼν ὅσα εἶπεν ἢ, ἄλλως, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ.

Δ. Ἰωάννου. Νὰ κατέλθῃ τοῦ Βήματος.

Σ. Βενιζέλος. Κύριε Πρόεδρε, νομίζω, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προχωρήσῃ ἡ συζήτησις ἂν δὲν δηλωθῇ σαφῶς ὅτι δὲν ἐπιτρέπονται αἱ διακοπαί. Κύριε Γαληνέ, εἶσθε ὑπεύθυνος, ὅτι δὲν τὸ ἐδηλώσατε.

Μ. Γαληνός. Τὸ ἐδήλωσα κατ' ἐπανάληψιν.

Σ. Βενιζέλος. Ἕκαστος ῥήτωρ ἔχει τὴν εὐθύνην τῶν λόγων του. Καὶ ὁ κ. Γαληνός, ἐὰν λέγῃ ἀνακριβείας, τὸ κοινὸν θὰ τὸν κρίνῃ. Δὲν εἶναι δυνατὸν ὅμως μὲ τὰς διακοπὰς νὰ ἐμποδισθῇ ὁ ῥήτωρ νὰ εἴπῃ τὰς ἀπόψεις του.

Π. Κανελλόπουλος (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως). Βεβαίως, ὀρθῶς ἔθεσε τὸ ζήτημα ὁ Πρόεδρος κ. Βενιζέλος, ἀλλ' ὁ κ. Γαληνὸς ὁ ἴδιος ἐδήλωσεν ἐπανειλημμένως, ὅτι ἐπιθυμεῖ τὰς διακοπὰς ἀπὸ τὸν κ. Πλάτην καὶ ἄλλους συναδέλφους. Δι' αὐτὸ δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τὸν ὑπαινιγμὸν σχετικῶς πρὸς ἐμέ. Ἐγὼ δέχομαι συνήθως διακοπάς. Ἀλλ' ὅταν ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως προβαίνω εἰς ἀντίκρουσιν ἐπιχειρημάτων, ἐκτεθέντων ἀπὸ ἀρχηγοὺς κομμάτων, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ μὴ ἐπιτρέψω διακοπὰς διὰ νὰ μὴ συμβῇ καὶ ξαφνικῇ ἡ ὁμιλία ἀπὸ τὴν γραμμήν, ἡ ὁποία εἶναι γραμμὴ ὁλοκλήρου τῆς Κυβερνήσεως. Δὲν εἶμαι ἄτομον ὑπεύθυνον μόνον ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ μου καὶ δὲν εἶναι δυνατόν, ὅπως συμβαίνει μὲ τὸν κ. Γαληνόν, νὰ δεχθῶ εἰς οἱανδήποτε στιγμὴν διακοπάς. Δέχομαι ὅμως πάντοτε ἐκ μέρους τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων. Δὲν ὑπῆρξε περίπτωσις κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ ζητήσῃ νὰ μὲ διακόψῃ οἱοσδήποτε ἐκ τῶν ἀρχηγῶν καὶ νὰ μὴ τὸ δεχθῶ. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, πράγματι ὁ κ. Γαληνὸς ἐδήλωσεν, ὅτι δέχεται διακοπάς. Ἄρα, ὡς εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος, εἶναι ὁ ἴδιος ὑπεύθυνος διὰ τὴν τροπήν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἡ συζήτησις. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ὑπεύθυνος μόνον, διότι ἐδέχθη τὰς διακοπάς. Εἶναι ὑπεύθυνος, διότι, δημιουργηθείσης, λόγῳ τῶν διακοπῶν, μιᾶς ἐντόνου συγχύσεως καὶ ταραχῆς, ταραχῆς πνευμάτων εἰς ὅλους μας, εἶπε μίαν φράσιν, τὴν ὁποίαν εἶμαι βέβαιος, ὅτι, ἐὰν δὲν ἐδέχετο διακοπὰς καὶ δὲν εἶχε δημιουργηθῆ ἡ ταραχὴ αὐτή, δὲν θὰ ἔλεγεν. Εἶναι λοιπὸν τόσον εὔκολον εἰς τὸν ἴδιον τὸν κ. Γαληνόν, διὰ νὰ ξαφνιάσῃ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν βάσει τοῦ ῥητοῦ τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Βουλῆς, εἰς τὴν σοβαρὰν πρωϊνὴν συνεδρίασιν, διότι αἱ πρωϊναὶ συνεδριάσεις πρέπει νὰ εἶναι σοβαραί, αἱ βραδυναὶ δυνατὸν καὶ νὰ μὴ εἶναι, κατὰ τὴν φράσιν, ἡ ὁποία ἐλέχθη, διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς αὐτὴν τὴν ἀτμοσφαίραν, καλὸν εἶναι ὁ κ. Γαληνὸς νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι μεσα εἰς τὴν ταραχήν, ἡ ὁποία εἶχε δημιουργηθῆ τοῦ ἐξέ-

ρυγεν ἡ φράσις, ὅτι: Ὁ Ὑψηλάντης ἐπιβεβαιώνει ὅσα εἶχεν εἰπεῖ ὁ Μέρτεν.

Αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ εὕρῃ εἰς οὐδὲν ἐκ τῶν κειμένων, τὰ ὁποῖα ἔχει ἐνώπιόν του. Ἀφοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ εὕρῃ, ἂς εἴπῃ, ὅτι τοῦ ἐξέφυγεν ἡ φράσις, χωρὶς νὰ ἤθελε νὰ τὴν διατυπώσῃ ἔτσι καὶ νὰ θεωρηθῇ — ἂς εἴπωμεν — τὸ ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη, ὡς τερματισθέν, διότι πρέπει νὰ προχωρήσωμεν.

Μ. Γ α λ η ν ό ς. Κύριοι συνάδελφοι, ἀναγινώσκω καὶ παρακαλῶ ἕκαστον ἐξ ὑμῶν νὰ ἑρμηνεύσῃ τὰ ὅσα εἶπεν ὁ κύριος Ὑψηλάντης κατὰ τὴν συνέντευξίν του. Δι' ὅσων ὁ κ. Ὑψηλάντης λέγει εἰς τὴν συνέντευξίν του, ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως καθίσταται δεινή. (Ἀναγινώσκει).

Λέγει δηλαδὴ ὁ κ. Ὑψηλάντης: Πρῶτον, ὅτι τὰ ὅσα λέγει ἡ Κυβέρνησις, δὲν εἶναι ἀληθῆ. Καὶ δεύτερον, ὅτι ἡ ὑπόθεσις Μέρτεν δὲν ἔκλεισεν ἀκόμη καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ὁμιλήσῃ. Ἑπομένως, ὅταν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ βουλεύματος λέγῃ πάντα ταῦτα ὁ παραιτηθεὶς Πρεσβευτὴς —καὶ προσθέτει ἐν συνεχείᾳ ὅτι αἰσθάνεται μετὰ τὴν παραιτησίν του «παστρικώτερα»— τί ἄλλο θέλετε νὰ εἴπῃ;

Ἕκαστος δύναται νὰ δώσῃ εἰς τὸ κείμενον οἱανδήποτε ἑρμηνείαν ἐπιθυμεῖ, ἀλλὰ δὲν δυναται νὰ ἀρνηθῇ κανεὶς, ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ βουλεύματος, ὁ κ. Ὑψηλάντης θεωρεῖ ὅτι ἡ ὑπόθεσις Μέρτεν δὲν ἔκλεισεν. Αὐτὰ λέγει τὸ κείμενον. Καὶ εἰς τὸ ἰτσμὸν αὐτὸ κείμενον ἡ Κυβέρνησις ἀπαντᾷ, ὅτι δὲν δίδει στοιχεῖα, χάριν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων.

Μὲ ποῖον δικαίωμα δὲν τὰ φέρετε εἰς τὴν Βουλήν; Κάμετε ἐξεταστικὴν ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὴν μὲ τρεῖς βουλευτάς. Νὰ διαβάσουν τὰ κείμενα καὶ νὰ ἴδοῦν τί ἔχετε συμφωνήσει. Τί ὑποχρεώσεις ἔχετε ἀναλάβει εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ νὰ τὸν προσκαλέσετε νὰ ὁμιλήσῃ.

Ι. Κ ε φ α λ ο γ ι ά ν ν η ς. Καὶ ποῖος τὸν ἐμποδίζει νὰ ὁμιλήσῃ;

Μ. Γ α λ η ν ό ς. Εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ὁμιλήσῃ μόνον ἐρωτώμενος. Ἠρωτήσατέ τον νὰ σᾶς ὁμιλήσῃ.

Ν. Ζ α ρ ν τ ι ν ί δ η ς. Ἠρωτήσατέ τον σεῖς.

Μ. Γ α λ η ν ό ς. Σεῖς νὰ τὸν ἐρωτήσετε, διότι ἐναντίον σας στρέφεται. Ἐγώ, ὡς Ἕλλην, θλίβομαι διὰ τὸ κατάντημα αὐτὸ τοῦ ἐκλεκτοῦ σας. Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτό, διὰ τὸ ὁποῖον ὡμίλησεν ὁ κ. Ὑψηλάντης. Ὁ κ. Ὑψηλάντης ὡμίλησε καὶ περὶ Ζήμενς.

Τί ἔκαμε, κύριοι βουλευταὶ τῆς συμπολιτεύσεως καὶ κύριοι Ὑπουργοί, ὁ κ. Ὑψηλάντης εἰς τὰ οἰκονομικὰ θέματα, διὰ τὰ ὁποῖα τὸν κατηγορεῖ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν; Τί εἶναι αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις «Ζήμενς», διὰ τὴν ὁποίαν ὡμίλησεν; Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θέλει νὰ πληροφορηθῇ καὶ νὰ μάθῃ τί ἔγινεν εἰς βάρος του.

Κύριοι συνάδελφοι, δὲν νομίζω ὅτι εἶναι δυνατὸν θέματα ἠθικῆς τάξεως καὶ ἠθικῆς ὑπερηφανείας, θίγοντα τὸ σύνολον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, νὰ μείνουν ἀναπάντητα. Ὑπεβάλομεν τὴν πρότασιν δυσπιστίας κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ζητοῦμεν ἤδη τὴν σύστασιν ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐὰν νομίζετε ὅτι τὰ πράγματα εἶναι ὅπως τὰ ἐμφανίζετε, συστήσατε τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπήν. Ἰδοὺ ἡ Ρόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα. Προσκομίσατε τὰ κείμενα καὶ τότε θὰ ἴδωμεν. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως).

Κ. Τ σ ά τ σ ο ς (Ὑπ. Πρ. Κυβ.). Ἤθελον νὰ θέσω τὸ ἐξῆς ἐρώτημα, κύριε Πρόεδρε, εἰς τὸν ἄρτι κατελθόντα τοῦ βήματος. Ὡμίλησε περὶ κατηγοριῶν δεινῶν, ἀπευθυνομένων κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Τὰς κατηγορίας αὐτὰς ἡ Κυβέρνησις τὰς ἀντιπαρῆλθε μετὰ περιφρονήσεως καὶ εὐλόγως. Ὁ ὁμιλήσας ὅμως ἐπὶ τοῦ θέματος συνάδελφος τὰς θεωρεῖ τόσον σημαντικάς, ὥστε τὰς ἔφερεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς πρὸς συζήτησιν. Αἱ κατηγορίαι αὗται εἶναι ὅμως τοιαύτης φύσεως ὥστε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ στηριχθῇ ἐπ' αὐτῶν οἱαδήποτε κατηγορία. Τὰς μεταφέρει δι' αὐτὸ ἁπλῶς καὶ ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν, διατί ἡ Κυβέρνησις δὲν δίδει συνέχειαν εἰς τὸ θέμα. Ἐὰν ὁ κ. συνάδελφος ὅμως ἀντιδέτως καὶ παρὰ ταῦτα θεωρῇ ὅτι εἶναι ἄξιαι προσοχῆς αὗται αἱ κατηγορίαι,—ἰδοὺ ἡ Ρόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα—ἂς ἐπιδιώξῃ νὰ πληροφορηθῇ ἀπὸ τὸν Πρεσβευτὴν καὶ νὰ θεμελιώσῃ τὸν ἔλεγχόν του.

Ἐφ' ὅσον σεῖς ἀποδίδετε σημασίαν εἰς τὰς κατηγορίας αὐτάς, εἰς σᾶς ἀνήκει νὰ ἀναζητήσετε τοὺς τρόπους θεμελιώσεώς των.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἔχει τὸν λόγον.

Δ. Μ α κ ρ ῆ ς (Ὑπ. Ἐσωτερικῶν). Κύριοι συνάδελφοι, ἐνόμισα ὅτι εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν ἔστω καὶ μὲ κάποιαν καθυστέρησιν θὰ ἐπρυτάνευεν ἐν ποσοστὸν αὐτοσεβασμοῦ εἰς ὅλας ἀδιακρίτως τὰς πτέρυγας τῆς Βουλῆς καὶ ἰδιαιτέρως εἰς ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἀνεμίχθησαν εἰς μίαν ὑπόθεσιν βρωμερὰν ὑπὸ μορφὴν ἐκμεταλλεύσεώς της.

Ἐξεπλήρωσα κατὰ τὴν ἐμὴν συνείδησιν, τὸ καθῆκον μου, ὑποβάλων τὴν ἰδίαν ἐσπέραν μήνυσιν ἐναντίον τῶν περιοδικῶν ἢ μᾶλλον τῶν ἐντύπων, τὰ ὁποῖα ἐδημοσίευσαν τὴν συκοφαντικὴν σκευωρίαν καὶ ἐναντίον ἑνὸς ἐγκληματίου πολέμου, ὁ ὁποῖος ἐφέρετο μεταδώσας τὰς πληροφορίας αὐτάς. Καὶ ἐπὶ τῆς μηνύσεως αὐτῆς ἐπελήφθη ὡς ὤφειλεν ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη. Ἡ μωρὰ ὑπόθεξις, ἡ ὁποία ἀπό τινας πλευρὰς ἦτο ὑποβολιμαία, περὶ προσφυγῆς εἰς ξένα δικαστήρια, οὔτε ὡς ἁπλῆ σκέψις ἦτο δυνατὸν νὰ συζητηθῇ. Πρῶτον, διότι οἱ ἑλληνικοὶ νόμοι διαγράφουν ἁρμοδιότητα ἀποκλειστικὴν τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων καὶ μάλιστα οὐσιαστικὴν καὶ δικονομικὴν καὶ δεύτερον, διότι διὰ τὴν σκευωρίαν ὑπῆρχον ἤδη ὑπόνοιαι καὶ ὑπάρχουν σήμερον αἱ ἀποδείξεις, ὅτι ἡ ὅλη ὑπόθεσις ἦτο ἔργον τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ καὶ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχῃ καὶ ὡς ἀποτέλεσμα ἀνὰ ἑβδομάδα νὰ περιφέρωμαι ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, ἀνὰ τὸν κόσμον παρακολουθῶν τὰ συκοφαντικὰ ὄργανα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐχρησιμοποίει ἡ παράταξις ἐκείνη χαλκεύουσα συκοφαντίας εἰς βάρος μου πότε εἰς τὸ Τόκιο καὶ πότε εἰς τὴν Ἀλάσκαν.

Ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης μηνύσεώς μου ἐπηκολούθησεν ἀνάκρισις ἐξωνυχιστική, ἐξετασθέντων 50 περίπου μαρτύρων, μεταξὺ τῶν ὁποίων πλεῖστοι ἀνώτατοι δικαστικοί, καθηγηταὶ Πανεπιστημίου, ἀνώτατοι στρατιωτικοὶ καὶ ἄλλοι εὐπόληπτοι πολῖται οἱ ὁποῖοι μετ' ἀγανακτήσεως ἀλλὰ καὶ μετὰ λόγου γνώσεως διέψευσαν τὰς συκοφαντίας. Καὶ πέραν ὅμως τῆς διεξαχθείσης ἀπὸ μέρους τοῦ Ἕλληνος ἀνακριτοῦ ἀνακρίσεως, προσεφέρθη καὶ πρὸς τοὺς ζηλωτὰς τῶν ξένων δικαστηρίων ἡ ἱκανοποίησις διὰ τῆς αἰτήσεως δικαστικῆς ἀρωγῆς ἐν Γερμανίᾳ, ὅπου ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ ἐκαλοῦντο νὰ ἀπολογηθοῦν οἱ κατηγορούμενοι ἐνώπιον Γερμανῶν ἀνακριτῶν, προτείνοντες οἱαδήποτε ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα, μάρτυρας καὶ ἄλλα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἰσχυρίζετο ὁ ἐγκληματίας ὅτι κατέχει. Καὶ ἐπαναλαμβάνω, ἀφοῦ ἐξητάσθησαν 50 περίπου μάρτυρες ἐν Ἑλλάδι, μεταξὺ τῶν ὁποίων δὲν ἀπετόλμησε νὰ ἐμφανισθῇ καὶ ἕνα ἔστω ὄργανον τῆς παρατάξεως ἐκείνης, παρ' ὅλον ὅτι εἰδικῆ κατεβλήθη πρὸς τοῦτο προσπάθεια τὸ μέρους βουλευτῶν της παρισταμένων ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ....

Μ. Γ α λ η ν ό ς. Ποίων;

Δ. Μ α κ ρ ῆ ς (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν). Ἡ ὁποία προσέκρουσεν εἰς τὸ κοινὸν αἴσθημα καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ἀριστερᾶς παρατάξεως τῆς Μακεδονικῆς πρωτευούσης, ἡ ὅλη δικογραφία διεβιβάσθη ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐκλήθησαν οἱ κατηγορούμενοι ὅπως ἀπολογηθοῦν, προτείνοντες τοὺς μάρτυρας καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ των στοιχεῖα. Καὶ ἐκλήθη 8κις πρὸς ἀπολογίαν ὁ ἐγκληματίας Μέρτεν καὶ ἤσκησεν ἀλλεπάλληλα ἔνδικα μέσα διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἀπολογίαν αὐτήν. Καὶ τέλος, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου τοῦ Βερολίνου, ἐξαναγκασθεὶς πρὸς ἀπολογίαν ὑπέβαλεν αἴτησιν ἐξαιρέσεως τοῦ Γερμανοῦ ἀνακριτοῦ, καὶ πρὶν εἰσαχθῇ ἡ αἴτησίς του ἐνώπιον τοῦ δικαστικοῦ Συμβουλίου, ὑπέβαλε καὶ αἴτησιν ἐξαιρέσεως ὁλοκλήρου τοῦ Δικαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Βερολίνου. Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε προτείνει καὶ 6 μάρτυρας Γερμανούς, οἱ ὁποῖοι ἐξετασθέντες παρὰ Γερμανῶν ἀνακριτῶν, τὸν διέψευσαν κατὰ τρόπον αὐτόχρημα ἀτιμωτικὸν διὰ τὸν συκοφάντην. Περιττὸν νὰ τονίσω, ὅτι ἀφοῦ ἐπὶ 4μηνον περίπου καὶ ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ παρεσχέθη εἰς τοὺς συκοφάντας ἡ εὐχέρεια ὅπως ἐν Γερμανίᾳ εἴπουν ὅ,τι δήποτε θὰ ἐνόμιζον ὅτι ἐξυπηρέτει τὴν συκοφαντίαν των καὶ ἔληξεν ὁ χρόνος τῆς δικαστικῆς ἀρωγῆς, πληροφορηθεὶς ἀπὸ δημοσιεύματα τοῦ τύπου, ὅτι μετὰ τὴν λῆξιν τῆς

προθεσμίας ὁ κατηγορούμενος ἰσχυρίζετο ὅτι προτίθεται νὰ ἀπολογηθῇ, ἐζήτησα καὶ δι' αἰτήσεώς μου ἀκόμη πρὸς τὸν κ. ἀνακριτήν, ὅπως παρατείνῃ τὸν χρόνον τῆς δικαστικῆς ἀναγνῆς, διὰ νὰ προσέλθῃ καὶ ἀπολογηθῇ ὁ κατηγορούμενος. Καὶ ἀντὶ ἀπολογίας ὑπέβαλε τὴν προαναφερθεῖσαν αἴτησιν ἐξαιρέσεως.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων αὐτῶν, ἤτοι τῶν καταθέσεων μιᾶς ὅλης Ἑλλήνων μαρτύρων τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ὑπεβλήθησαν καὶ τῶν καταθέσεων τῶν ὑπὸ τοῦ Μέρτεν προταθέντων Γερμανῶν μαρτύρων, ἐπελήφθη μετὰ πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως τὸ Δικαστικὸν Συμβούλιον τῆς πατρίδος μου, τὸ ὁποῖον ἔκρινε τὴν ὑπόθεσιν διὰ νὰ ἀποκαλύψῃ κατὰ ἕνα τρόπον, ὁμολογῶ πρωτοφανῆ, τὴν ὅλην σκευωρίαν μέχρι καὶ τῆς ἐσγάτης αὐτῆς λεπτομερείας. Ἀφοῦ προηγουμένως καὶ τὸ Συμβούλιον Ἐφετῶν τοῦ Βερολίνου ἐστιγμάτισε τὸν καὶ ἄλλοτε καταδικασθέντα ἐπὶ συκοφαντίᾳ ἐγκληματίαν ἐκεῖνον, ὅτι ἀποφεύγει νὰ ἀπολογηθῇ, ὑποκρινόμενος, ὅτι ἐπιζητεῖ δῆθεν εὐκαιρίαν νὰ ἀποδείξῃ τοὺς συκοφαντικούς του ὑπαινιγμούς.

Τί ἄλλο πέραν αὐτοῦ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχον κάμει, κύριοι συνάδελφοι, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσω μίαν βδελυρὰν συκοφαντίαν, ἡ ὁποία ὠργανώθη κατὰ τρόπον ἐγκληματικὸν ἐναντίον μου, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τῆς συζύγου μου ἀκόμη, ἡ ὁποία ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν μετέχει τῆς πολιτικῆς καὶ δὲν εἶχεν ὑποχρέωσιν νὰ μετέχῃ καὶ εἰς κακοήθεις μεθόδους πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ;

Σήμερον, ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ Βήματος ὁ κ. Γαληνὸς διὰ νὰ ἀμφισβητήσῃ καὶ αὐτὰς ἀκόμη τὰς ἀπόψεις τοῦ Γερμανοῦ Εἰσαγγελέως τῆς Βόννης καὶ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, οἱ ὁποῖοι δι' ἀνακοινώσεών των ἐπισήμων ἐβεβαίωσαν ὅσα εἰς ὁλόκληρον τὸν τύπον πρὸ ἡμερῶν ἐδημοσιεύθησαν καὶ κατὰ τὰ ὁποῖα ἡ ὅλη ὑπόθεσις Μέρτεν ὑπῆρξε βαρείας μορφῆς σκευωρία ὀργανωθεῖσα ἀπὸ πράκτορας τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν γνωστὸν κομμουνιστὴν τοῦ Ἀνατολικοῦ Βερολίνου δικηγόρον Κάουλ. Πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ κ. συναδέλφου καταθέτω τὰ κείμενα τῶν ἀνακοινώσεων, τὰ ὁποῖα εἶναι πολὺ περίεργον, ὅτι δὲν ἀνέγνωσεν, ἐνῶ ἀνέγνωσε τὸ σύνολον τῶν ξένων καὶ Ἑλληνικῶν ἡμερολογίων.....

Μ. Γ α λ η ν ό ς. Ἐγνωστοποιήθησαν αὐτά, κ. Ὑπουργέ;

Δ. Μ α κ ρ ῆ ς (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν). Ἐδημοσιεύθησαν εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας. Αὐτὸ μόνον φαίνεται, ὅτι δὲν ἐδιαβάσατε καὶ τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ἐπὶ λέξει:

Ὁ Εἰσαγγελεὺς Ντρὶγκ τονίζει χαρακτηριστικῶς, ὅτι ὄχι μόνον αἱ καταγγελίαι τοῦ Μέρτεν εἶναι ἀναξιόπιστοι, ἀλλὰ καὶ ὅλαι αἱ ἑκάστοτε δηλώσεις του σχετικῶς μὲ τὴν δράσιν του εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ γενικῶς τὴν ἰδιωτικὴν καὶ δημοσίαν ζωήν του, ὑπῆρξαν ἀποτέλεσμα τῆς φυσικῆς ροπῆς του πρὸς διαστρέβλωσιν τῆς πραγματικότητος. Κατόπιν τούτου, ὁ Εἰσαγγελεὺς τῆς Βόννης θὰ ὑποβάλῃ μήνυσιν κατὰ τοῦ Μέρτεν ἐπὶ συκοφαντικῇ δυσφημήσει. Ὁ δόκτωρ Χάνς Κέγκεν ἀποκαλύπτει ἐν συνεχείᾳ: Ἡ ἐκστρατεία Μέρτεν κατευθύνεται ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας μέσῳ τοῦ κομμουνιστοῦ δικηγόρου Δρος Κάουλ τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας.

Καὶ μετὰ τὴν ἀπὸ πλευρᾶς Γερμανικῆς δικαιοσύνης πλήρη ἀποκάλυψιν τῆς ἐγκληματικῆς ὑποθέσεως, ἐπηκολούθησε τὸ βούλευμα τῆς Ἑλληνικῆς δικαιοσύνης, τὸ ὁποῖον, ὅπως προανέφερον, ἐξήτασε καὶ ἐξετίμησεν ὄχι μόνον στοιχεῖα ἐν Ἑλλάδι συγκεντρωθέντα, ἀλλὰ καὶ ἐν Γερμανίᾳ ἀκόμη, κατὰ πρότασιν καὶ ὑπόδειξιν τοῦ ἰδίου τοῦ Μέρτεν, διὰ νὰ ἀπολήξῃ εἰς πλήρη ἀποκάλυψιν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν κεφαλαίων τῆς σκευωρίας καὶ συκοφαντίας. Καὶ Ἕλλην βουλευτής, ὁ κ. Γαληνός, ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ βήματος διὰ νὰ διερωτηθῇ ἐνώπιον τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, ποῖον πρόκειται νὰ πείσῃ ἄρά γε τὸ βούλευμα τῆς Ἑλληνικῆς δικαιοσύνης;

Ἐάν, κ. συνάδελφοι, ἐφθάσαμεν εἰς τὴν κατάπτωσιν αὐτήν, Ἕλληνες κοινοβουλευτικοὶ ἄνδρες, ἀσχέτως παρατάξεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν καὶ στάθμης ἡ ὁποία τοὺς χαρακτηρίζει, νὰ ἀνέρχωνται ἐπὶ τοῦ βήματος αὐτοῦ διὰ νὰ διερωτηθοῦν ποῖον πρόκειται νὰ πείσουν αἱ κρίσεις καὶ αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἑλληνικῆς δικαιοσύνης, θὰ παρεκάλουν νὰ μοῦ εἴπουν τοὐλάχιστον ποία ἐξουσία θὰ ἦτο ἐν τῇ Χώρᾳ ἁρμοδιωτέρα, διὰ νὰ ἀποκαλύψῃ καὶ στιγματίσῃ τὴν βδελυρὰν καὶ ἀνέντιμον προσπάθειαν τῆς κατασπιλώσεως τῶν ὑπολήψεων;

(Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀποχωρεῖ τῆς αἰθούσης ὁ κ. Μ. Γαληνός).

Φ ω ν α ὶ ἐ κ τ ῆ ς π τ έ ρ υ γ ο ς τ ῆ ς Ε.Ρ.Ε.: Κάθησε, μὴ φεύγῃς, κάθησε νὰ ἀκούσῃς.

Δ. Μ α κ ρ ῆ ς (Ὑπ. Ἐσωτερικῶν). Θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ ὁ ἀξιότιμος κ. Γαληνός, διὰ νὰ μοῦ δώσῃ ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ στοιχειώδους αὐτοῦ ἐρωτήματος.

Καὶ ἀφίνω τὸ ὅλον θέμα τῆς σκευωρίας, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας σᾶς βεβαιῶ ὅτι αἰσθάνομαι ἀηδίαν κάθε φορὰν ποὺ ἀναγκάζομαι νὰ τὴν ἐνθυμοῦμαι, ἀλλὰ καὶ ἐντροπὴν βαθεῖαν δι' ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀνεμίχθησαν εἰς αὐτήν. Καὶ ἔρχομαι εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ Πρεσβευτοῦ κ. Ὑψηλάντη, ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῆς ὁποίας δὲν πρόκειται νὰ ἐνδιατρίβω ἰδιαιτέρως, παρὰ καθ' ὃ μέρος ἀφορᾷ τὸ θέμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀπαντῶ.

Βεβαίως ἀποδοκιμάζω τὸν τρόπον καὶ τὴν μέθοδον τῆς παραιτήσεως τοῦ Πρεσβευτοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ εἶχε δικαίωμα νὰ διαφωνήσῃ ὁποιοδήποτε καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ παραιτηθῇ σιωπῶν. Ἀφ' ἧς ὅμως στιγμῆς ἐπροχώρησεν εἰς βαρυτάτους χαρακτηρισμούς, διεσωτῶμαι τίνα λόγον ἔχει νὰ σιωπᾷ ἐπὶ τῶν ἐπὶ μέρους κεφαλαίων τῶν αἰτιάσεών του; Θὰ ἦτο φρονῶ ἐπιβεβλημένον νὰ τὰς ἀναφέρῃ πλέον ἀναμφιβόλως. Διὰ νὰ κριθῇ ἐὰν δικαιολογοῦν τοὺς χαρακτηρισμοὺς τοὺς ὁποίους ἔκαμε διὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς παραιτήσεώς του. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ἐπὶ τοῦ θέματος εἰδικώτερον τοῦ Μέρτεν πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ὁ κ. Γαληνὸς ὑπῆρξεν ἰδιαιτέρως κακότυχος, διότι ὁ πρεσβευτὴς κ. Ὑψηλάντης ἀπεσαφήνισε διὰ δημοσίας δηλώσεώς του τὴν βασικὴν διαφωνίαν, τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν γνώμην του ἐδικαιοῦτο νὰ ἔχῃ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Μέρτεν. Καὶ ἡ δήλωσίς του αὕτη ἐδημοσιεύθη τὴν 7ην Ἰουνίου εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἐλευθερία». Κατόπιν δὲ καὶ τῆς κακοτυχίας του αὐτῆς ὀρθῶς ἔπραξεν ὁ κ. Γαληνὸς καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀπαντήσεώς μου. (Θόρυβος ἐκ τῆς πτέρυγος τῆς συμπολιτευόμενης - κωφωνοκρουσίαι).

Κ. Ἀ θ α ν α σ ι ά δ η ς. Κύριε Ὑπουργέ, ἐτράπη εἰς φυγήν, λόγῳ τῆς φράσεως τὴν ὁποίαν εἴπατε. Εἴπατε περὶ τῆς στάθμης τῆς παρατάξεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει. Αὐτὸ νομίζω ὅτι δὲν ἦτο σωστόν.

Δ. Μ α κ ρ ῆ ς (Ὑπ. Ἐσωτερικῶν). Εἶπον, ἀδιακρίτως στάθμης τοῦ ἰδίου ἢ παρατάξεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει.

Ἀνεξαρτήτως δὲ τῆς ἀξίας τὴν ὁποίαν θὰ εἶχε μετὰ τὴν δικαστικὴν ἐκκαθάρισιν τῆς ὑποθέσεως ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Ἑλλάδι ἡ γνώμη τοῦ πρεσβευτοῦ κ. Ὑψηλάντη, ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅπως προανέφερον, ὁ τελευταῖος ἀποσαφηνίζων διὰ δημοσίας δηλώσεώς του τὴν διαφωνίαν τὴν ὁποίαν εἶχε μὲ τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Μέρτεν, εἶπεν ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς: «Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ὑπόθεσιν Μέρτεν, ἐθεώρουν ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦτο ἦτο ἀνάξιον νὰ ἀπασχολῇ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Ἑλληνικὸν τύπον καὶ ὅτι ἡ κατὰ τῶν καταγγελιῶν αὐτῶν ἀντίδρασις οἱουδήποτε θὰ ἔδει νὰ εἶναι ἰδιωτική. Συνεπῶς ὁ κ. Ὑψηλάντης διεφώνει ὡς ἰσχυρίζεται μὲ τὴν Κυβέρνησιν, διότι ἐθεώρει ἤδη συκοφάντην καὶ ὑποκείμενον κατωτάτης ὑποστάθμης τὸν Μέρτεν, καὶ ἐνόμιζεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔπρεπε νὰ δώσῃ τὴν προσοχὴν τὴν ὁποίαν ἔδωσεν εἰς τὰς συκοφαντίας αὐτοῦ. Αὐτὴν τὴν γνώμην δηλοῖ ὅτι ἔχει ὁ κ. Ὑψηλάντης περὶ Μέρτεν. Δὲν ἐγνώριζεν ὅμως ὅτι ἐδῶ ὑπῆρχε στρατιὰ συνεργῶν τοῦ Μέρτεν, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας ἀπειργάζοντο τὴν ἐγκληματικὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς συκοφαντίας καὶ συνεπῶς ὅτι οἱ συκοφαντηθέντες ἀπαντῶντες, εἴτε διὰ μηνύσεως, εἴτε δι' οἱουδήποτε ἄλλου μέσου, δὲν ἀπήντων πρὸς τὸν ἐγκληματίαν, ἀλλὰ πρὸς ἀπαθλιωθέντας πολιτικούς, οἱ ὁποῖοι ἐνόμισαν ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου ἦτο δυνατὸν νὰ πλήξουν ἐντίμους καὶ λευκοὺς πολιτικοὺς των ἀντιπάλους (χειροκροτήματα ἐκ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος).

Διὰ νὰ καταλήξω, πρέπει νὰ τονίσω, ὅτι ἀντιλαμβάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ κ. Γαληνοῦ νὰ ἀπολογηθῇ δι' ἐγκληματικὰς πράξεις καὶ συκοφαντίας τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, δοθέντος ὅτι ἡ ἐκλογή του ἔχει ἄμεσον σχέσιν μὲ τὰς διαθέσεις τῆς ἀριστερᾶς ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του ἐκλογικῇ περιφερείᾳ, ὑπὸ τὸν συνδυασμὸν τῆς ὁποίας καὶ ἐξελέγη. Καὶ τοῦ

ἀναγνωρίζω ἐπίσης τὰ προσόντα νὰ ἀναμιχθῇ εἰς ὑπόθεσιν συκοφαντικῆς ὑφῆς, δοθέντος ὅτι ἔχει τὸ στίγμα τοῦ συκοφάντου, δυνάμει καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἀνωτέρου δικαστηρίου. Ἀσχέτως ὅμως τῆς ἀθλιότητος τὴν ὁποίαν διέπραξεν, ἀποτολμήσας καὶ νὰ ἀναφέρῃ ἀκόμη τὸ ὄνομα τῆς ἐγκληματικῆς καὶ συκοφαντικῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ἔστω κατ' ἐντολὴν ἡ ὁποία τοῦ ἐδόθη, εἶχεν ὑποχρέωσιν, ἀναχρόμενος εἰς τὸ ἱερὸν αὐτὸ ὄνομα, νὰ ἐκφράζεται μὲ τὸν ἐπιβαλλόμενον σεβασμὸν διὰ τὴν δικαιοσύνην τῆς πατρίδος του, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ποτὲ ἀπετόλμησε νὰ θίξῃ ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν (ζωηρὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα ἐκ τῆς συμπολιτεύσεως).

Β. Ἐφραιμίδης. Κύριε Πρόεδρε, κατὰ τὸν Κανονισμὸν καὶ τὸ Σύνταγμα, ὁ λόγος εἶναι ἐλεύθερος ὑπὸ ἕνα περιορισμόν, ὅτι οἱ ῥήτορες χρώμενοι τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς, δὲν προχωροῦν εἰς κατάχρησιν τῆς ἐλευθερίας, ὥστε νὰ ἀπευθύνουν ὑβριστικὰς φράσεις κατὰ συναδέλφων ἄλλων παρατάξεων. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, χρώμενος τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς, ἐποχώρησεν εἰς κατάχρησιν. Εἶπε διὰ τὴν ἀρωμεραν ὑπόθεσιν Μέρτεν 1) ὅτι τὴν πατρωνάρησεν ἡ Ἀριστερὰ καὶ 2) ὅτι καθ' ὃ διάστημα συνεζητεῖτο αὐτη, ἡ Κυβέρνησις ἀπαντῶσα, δὲν ἀπῄντα εἰς τὸν Μέρτεν, ἀλλὰ εἰς ἀπαθλιωθέντας πολιτικούς. Ἀλλά, κ. Πρόεδρε, ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ὅλαι αἱ παρατάξεις καὶ ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων, ἔλαβον θέσιν καὶ διατύπωσαν τὰς ἀπόψεις των τῶν ὁποίων τὸ συμπέρασμα ἦτο: δὲν υἱοθετοῦμεν τὰ ὅσα λέγει ὁ Μέρτεν, εὐχόμεθα νὰ εἶναι ἀνακριβῆ, ἀλλὰ ἀφ' ἧς στιγμῆς τὸ θέμα ἔλαβε τὰς διαστάσεις τὰς ὁποίας ἔλαβεν, εἶναι ἀνάγκη ἐθνική, ἀλλὰ καὶ θέμα προσωπικῆς ἐντιμότητος διὰ τοὺς θιγομένους ἀπὸ τὰς κατηγορίας τοῦ ἐγκλήματίου, ὅπως ἐκκαθαρισθῇ κατὰ τρόπον ἀποτελεσματικόν. Καὶ ὑπεδείκνυον ὡς τοιοῦτον τρόπον, ὅπως ὁ συκοφάντης καταδιωχθῇ καὶ ἐξοντωθῇ εἰς τὸ ἄνδρον του διὰ προσφυγῆς τῶν θιγομένων εἰς τὰ Γερμανικὰ Δικαστήρια. Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ ἄποψις ὅλων τῶν παρατάξεων. Ἐπομένως, ὁ κ. Ὑπουργὸς ἰσχυρισθεὶς ὅτι τὴν ὑπόθεσιν τὴν πατρωνάρησεν ἡ Ἀριστερὰ ὑπερέβη τὰ ὅρια καὶ κατεχράσθη τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου. Ἐπίσης ἰσχυριζόμενος ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπῄντα εἰς ἀπαθλιωθέντας πολιτικούς, ὑπέπεσε πάλιν εἰς κατάχρησιν καὶ ὀφείλομεν νὰ ἀπαντήσωμεν ὅτι ἡ ἀπαθλίωσις δὲν εὑρίσκεται εἰς ἐκείνους πρὸς τοὺς ὁποίους ἀποδίδεται, ἀλλὰ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὴν ἀποδίδουν. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς Ἀριστερᾶς).

Μ. Γαληνός. Κύριε Πρόεδρε, ὑπάρχει ἓν θέμα προσωπικὸν καὶ παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ εἴπω ὀλίγας λέξεις. Ἀπεχώρησα τῆς αἰθούσης, ὅταν ὡμίλει ὁ κ. Ὑπουργός, διότι ἔχει χρησιμοποιήσει φράσεις ἀντικοινοβουλευτικὰς «περὶ τῆς στάθμης τῆς παρατάξεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκω κ.λ.π.». Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἔχω ἀντιθετικὴν μὲ τὸν κ. Ὑπουργὸν καὶ ἀντιπαρέρχομαι ὅσα εἶπεν. Ἀλλὰ ὁ κ. Ὑπουργός, ἐπροχώρησε καὶ μοῦ προσῆψε τὸ στίγμα τοῦ συκοφάντου. Διακηρύσσω ὅτι θεωρῶ τιμήν μου καὶ εἶμαι ὑπερήφανος, διότι διεξήγαγα τὴν δίκην, τὴν ὁποίαν ὑπηνίχθη καὶ διότι ἐπλήρωσα διὰ τὴν δίκην ἐκείνην. Πρόκειται περὶ τῆς δίκης διὰ τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα Μυτιλήνης, τὰ ὁποῖα τὰ τρωκτικὰ ἐλυμαίνοντο ἀσυστόλως. Ἐδικάσθην ὄχι διὰ συκοφαντικὴν δυσφήμησιν, ἀλλὰ διότι τὸ δικαστήριον ἀπεδέχθη ἀνάμιξίν μου, εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον τοῦ Μητροπολίτου. Καὶ εὑρισκόμενος εἰς τὰς φυλακὰς, ἐξέθεσα ὑποψηφιότητα Δημάρχου, ὁ δὲ Λαὸς τῆς Μυτιλήνης μὲ ἐξέλεξε μὲ πλειοψηφίαν 60ο)ο. Δηλῶ, ὅτι δὲν πρόκειται τὴν στιγμὴν αὐτὴν νὰ δώσω συνέχειαν καὶ νὰ ἀπαντήσω εἰς τὰς προσωπικὰς ἐπιθέσεις, τὰς ὁποίας συνηθίζει ὁ κ. Ὑπουργός. Οὔτε ἐπερωτώμενος Ὑπουργὸς εἶμαι, οὔτε ἐλεγχομένην κυβέρνησιν ἐκπροσωπῶ. Ἂν ἐπιθυμῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ συζητήσῃ οἱοδήποτε θέμα ἀφορῶν τοῦ δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ βίου μου, ἀποδέχομαι εὐχαρίστως τὴν συζήτησιν δι' οἱανδήποτε τῶν προσεχῶν συνεδριάσεων. Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν, ἐνδιαφέρει ἡ πρότασις δυσπιστίας, ἐνδιαφέρει ὁ Μέρτεν, ἐνδιαφέρουν αἱ εὐθύναι τῆς κρινομένης Κυβερνήσεως. Καὶ ἀπὸ τῶν θεμάτων τούτων δὲν εἶμαι διατεθειμένος νὰ ἐκτρέψω τὴν συζήτησιν.

Ε. Ἀβέρωφ — Τοσίτσας (Ὑπ. Ἐξωτ.). Κύριοι συνάδελφοι, δὲν πρόκειται νὰ μὲ ἀπασχολήσουν τὰ ὅσα καταπληκτικὰ εἶπεν ὁ κ. Γαληνὸς καὶ αἱ συνεχεῖς διαφωνίαι του μὲ τὴν ἑλληνικὴν δικαιοσύνην, διαφωνίαι καθ' ἃς ἐνώπιον ἑνὸς βουλεύματος δηλοῖ ὅτι προτιμᾷ τὸν ὑπαινιγμὸν ἑνὸς παραιτηθέντος ὑπαλλήλου, ἐνώπιον μιᾶς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης ἀφωρώσης αὐτόν, δηλοῖ ὅτι εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην. Δὲν πρόκειται νὰ μὲ ἀπασχολήσουν αἱ θλιβεραὶ αὐταὶ διαφωνίαι, ἀλλ' ἕνα πολὺ θλιβερώτερον φαινόμενον, τὸ ὁποῖον ἔχει καὶ γενικωτέραν σημασίαν. Δὲν δύναμαι νὰ μὴν ἐπισημάνω ὅτι ἡ ὑπόθεσις Μέρτεν, ἡ τρομερὰ αὐτὴ ὑπόθεσις, δὲν συζητεῖται πουθενὰ ἄλλοῦ παρὰ μόνον εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτήν, πρωτοβουλίᾳ ὡρισμένων βουλευτῶν. Πουθενὰ ἀλλοῦ δὲν συζητεῖται. Ἡ ὑπόθεσις κατεδικάσθη ἐν Γερμανίᾳ. Κατεδικάσθη ἐν Γερμανίᾳ ὅπου ὁ ἐγκληματίας αὐτὸς πολέμου ἐχαρακτηρίσθη συκοφάντης καὶ βυσσοδόμος, ἐστιγματίσθη ὡς ἀποφεύγων τὴν δικαιοσύνην μὲ χρησιμοποίησιν πάσης κωδυσιεργείας καὶ δῆθεν ἀπεκαλύφθη ὡς ὄργανον τῆς διεθνοῦς ἀριστερᾶς, τοῦτο δὲ δι' ἐπισημοτάτων ἀνακοινώσεων.

Μ. Κύρκος. Πότε κατεδικάσθη ὡς συκοφάντης (Θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Ε. Ἀβέρωφ — Τοσίτσας (Ὑπ. Ἐξωτ.). Κύριοι συνάδελφοι, ἐνοχλοῦν τὸν κ. Κύρκον τὰ ὅσα λέγω, καὶ εἶναι φυσικόν. Ἀφῆστε τὸν νὰ ξεθυμάνῃ εἰς τὴν ἐνόχλησίν του.

Μ. Κύρκος. Δὲν ἐνοχλοῦμαι καθόλου ἀπὸ ὅσα λέγετε καὶ ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα θὰ ὁμιλήσω. Ἀλλ' εἶναι ψεύδη αὐτά, τὰ ὁποῖα εἴπατε.

Ε. Ἀβέρωφ — Τοσίτσας (Ὑπ. Ἐξ.). Ἐὰν εἶναι ψεύδη, τὰ ψεύδη αὐτὰ δὲν τὰ κατεσκευάσαμεν ἡμεῖς. Ἀπρόκλητος ἀπέδειξεν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὅτι ὑπῆρξεν ὄργανον κομμουνιστῶν τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας καὶ προέβη εἰς ἐπισήμους ἀνακοινώσεις. Παρατηρῶ δὲ καὶ εἰς τὸν κ. Ἐφραιμίδην ὅτι αὐτὴ προφανῶς ἦτο ἡ ἔννοια τῶν φράσεων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὅταν ἔλεγεν «ὄργανον τῆς ἀριστερᾶς καὶ ἐχαλκεύθη ὑπὸ τῆς ἀριστερᾶς». Προφανῶς δὲν ἐννοεῖ τῆς Ἑλληνικῆς ἀριστερᾶς, ἀλλὰ τῆς διεθνοῦς περὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχουν ἀδιάσειστα στοιχεῖα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ ἐγκληματίας Μέρτεν ἐστιγματίσθη ἐπισήμως ἀπὸ τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν καὶ κατηγγέλθη ἐπισήμως ὅτι.....

Μ. Κύρκος. (Θόρυβος καὶ διαμαρτυρίαι).

Ε. Ἀβέρωφ — Τοσίτσας (Ὑπ. Ἐξωτ.). Ἀφῆστε ἐπὶ τέλους τὸν τρόπον αὐτόν! Σᾶς γνωρίζομεν! Μὴν ἐπιμένετε εἰς τὴν δολιοφθορὰν τῶν συνεχῶν διακοπῶν... (Θόρυβος καὶ κωδωνοκρουσίαι).

Π. Κανελλόπουλος (Ἀντιπρ. Κυβερνήσεως). Θὰ παρακαλοῦν ὅλους νὰ ἐπικρατήσῃ κάποια ἡρεμία. Ὁ κ. Κύρκος διαμαρτύρεται. Ἐπανειλημμένως δὲ ἐχρησιμοποίησε καὶ βαρείας φράσεις, ὡς ὅτι ψεύδεται ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐνῶ προχθές, ὅπως ἐνθυμεῖσθε, ὁ κ. Κωστόπουλος ἐθίγη, καὶ μάλιστα ἐθεωτερολόγησεν ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ, διότι εἶπον, ὅτι περιέχει ὁ λόγος του ἀνακριβείας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι φυσικόν. Εἶναι αὐτονόητον νὰ θεωρῇ ὁ εἷς τὰ ὑπὸ τοῦ ἄλλου λεγόμενα ὡς ἀνακριβῆ. Καὶ δὲν ἀποτελεῖ βεβαίως φράσιν βαρεῖαν ἡ λέξις «ἀνακρίβεια», ἐνῶ ἀποτελεῖ βαρεῖαν φράσιν ἡ λέξις «ψεῦδος»! Ὁ κ. Ὑπουργὸς μετὰ ταῦτα εἶπεν: «ὅτι σᾶς γνωρίζομεν». Εἶναι αὐτονόητον. Ἅπαντες ἐδῶ εἰς τὴν αἴθουσαν γνωρίζομεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον (γέλωτες). Ἂς τὸ πάρομεν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτήν, ὅτι ὅλοι γνωριζόμεθα.

Ε. Ἀβέρωφ - Τοσίτσας (Ὑπουργ. Ἐξωτερικῶν). Συνεχίζων, κ. βουλευταί, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σᾶς ἐπισημάνω δι' ἐλαχίστων τὴν πορείαν τῆς θρωμερᾶς αὐτῆς ὑποθέσεως, διὰ νὰ καταλήξω εἰς ἕνα συμπέρασμα. Ἐστιγματίσθη τὸ πρόσωπον αὐτὸ κατὰ τρόπον πρωτοφανῆ ἀπὸ τὴν ἐπίσημον Γερμανίαν, μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ ἀποδειχθῇ, ποίας ἐπαφὰς εἶχε μὲ τὴν Ἀνατολικὴν Γερμανίαν, ὄχι μὲ τὴν οἱονεὶ ἐπίσημον Ἀνατολικὴν Γερμανίαν, ἀλλὰ μὲ ὡρισμένους φανατικοὺς ἀριστεροὺς αὐτῆς, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐβοήθησαν καὶ τὸν ὑπεκίνησαν. Ἀπεκαλύφθη τὸ πρόσωπον ὄχι μόνον εἰς τὴν δίκην ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοδικείου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν δίκην τοῦ Ἄιχμαν, ὅπου ἀπεδείχθη ποίας θρωμερᾶς ὑποστά-

σεως πρόσωπον εἶναι. Ἀπεκαλύφθη ἡ ὑπόθεσις ἀπὸ δούλευμα τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης, τῆς ὁποίας τὴν ἐντιμότητα καὶ σοβαρότητα οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ. Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ δικαιοσύνη διὰ τοῦ βουλεύματός της ἐκανιορτοποίησε κυριολεκτικῶς πᾶσαν κατηγορίαν. Εἶμαι βέβαιος, γνωρίζω ὅτι διαφωνεῖ ἡ πτέρυξ ἐκείνη, ὅτι ἡ ὑπόθεσις κατεδικάσθη καὶ ἐκανιορτοποιήθη καὶ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τί συνέβη ἐν τῷ μεταξύ; Συνέβη ὅτι παρῃτήθη ἕνας πρεσβευτής, ὁ ὁποῖος τὴν 7ην Μαρτίου εἶπεν: «Ἤτο ἀνάξιον πρόσωπον καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ τύχῃ ἀπαντήσεως». Καὶ τὴν 14ην Μαρτίου εἶπε: «Δὲν ἔκλεισεν ἡ ὑπόθεσις» χωρὶς νὰ εἴπῃ τίποτε περισσότερον. Καὶ μόνον κατόπιν αὐτοῦ ἦλθε πρωὶ Ἀρχηγὸς Κόμματος καὶ πρώην Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν, ὁ ὁποῖος μᾶς εἶπεν ὅτι παρῃτήθη, τὸ συνάγω ἀπὸ διάφορα τμήματα τοῦ ἐγγράφου τῆς παραιτήσεώς του καὶ ἀπὸ μίαν δήλωσιν τοῦ παραιτηθέντος, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποστῇ τὸ ἄγχος τὸ ὁποῖον τοῦ προκαλεῖ τὸ ὅτι ἐγένετο ὄργανον τῆς ταπεινώσεως τῆς χώρας του. Καὶ ἀπήντησα χθὲς ὅτι ὁ παραιτηθεὶς Πρέσβυς δὲν ἐδήλωσε μέχρι τῆς στιγμῆς τοῦτο. Ἀλλ' ἐὰν τὸ δηλώνῃ ἢ καὶ ἐὰν τὸ πιστεύῃ ὁ κ. Στεφανόπουλος, ἀπήντησα χθές, ὅτι τοῦτο σημαίνει, ὅτι πρὸ 7—9 μηνῶν ἔγινεν ὄργανον τῆς ταπεινώσεως τῆς χώρας του, ἐξετέλει τὰς ἐντολάς, αἱ ὁποῖαι ἐταπείνωνον τὴν χώραν του καὶ δὲν ἠσθάνθη οὐδὲν ἄγχος, καὶ παρέμεινεν ἐπὶ ἄλλους 7 μῆνας εἰς τὴν θέσιν του. Καὶ ἠσθάνθη σήμερον μόνον, μετὰ 7 μῆνας, τὸ ἄγχος ἐκεῖνο, σήμερον ὅταν ἐπληροφορήθη ἢ ἀντελήφθη ὅτι ἐπρόκειτο κάτι τὸ δυσάρεστον νὰ τοῦ συμβῇ. Τί ἄλλην ἀπόδειξιν θέλομεν —ἐὰν ὑποστηρίζεται ἡ ἄποψις τῆς παραιτήσεως λόγῳ ἄγχους ταπεινώσεως ἐκ τῆς βρωμερᾶς ὑποθέσεως— ὅτι ἄγχος δὲν ὑπάρχει; Οὐδὲν ἄλλο συνέβη ἐν τῷ μεταξύ.

Ἰδοὺ ἡ πορεία τῆς ὑποθέσεως. Καὶ παρὰ αὐτὴν τὴν συντριπτικὴν διὰ τὴν βρωμερὰν αὐτὴν ὑπόθεσιν πορείαν, τὸ θέμα συζητεῖται μόνον, τονίζω μόνον, μόνον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλήν. Εἰλικρινῶς σᾶς λέγω, θλίβομαι δι' αὐτὸ καὶ αἰσθάνομαι ὅτι ἀποτελεῖ στίγμα καὶ ἐντροπὴν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Βουλήν, ὅτι δέχεται, παρὰ αὐτοὺς τοὺς ὀγκολίθους, οἱ ὁποῖοι συνετάραξαν τὴν ὑπόθεσιν, νὰ συζητῇ ἐπὶ ταύτης, μόνον αὐτή. Ὡς ἐξήγησις ὑπάρχει, καὶ εἶναι καὶ αὐτὴ θλιβερά! Δὲν ἀνευρίσκονται πρόσφορα θέματα ἀντιπολιτεύσεως, ἐὰν ὑπάρχουν ἄλλα θέματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων νὰ δύναται νὰ στηριχθῇ κάπως ἀποτελεσματικὴ ἀντιπολίτευσις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ δι' αὐτό, θλίπομεν τὸν κ. Γαλανόν, τὸν περφρονοῦντα τὴν Ἑλληνικὴν Δικαιοσύνην, ν' ἀγορεύῃ ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ τέσσαρα πέμπτα τῆς ὁμιλίας του νὰ τὰ ἀφιερώνῃ εἰς τὴν ἀναταραχὴν τοῦ συκοφαντικοῦ δορβόρου καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ τὰ στηρίζῃ ἐπικρίσεις ἐπ' αὐτῆς τῆς βρωμερᾶς ὑποθέσεως, τῆς ὁποίας, ἐπαναλαμβάνω, ἡ συζήτησις ἀποτελεῖ ἐντροπὴν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Βουλήν. (Ζωηρὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ ἐπιδοκιμασίαι).

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ΡΑ' τῆς 16ης Ἰουνίου.

Προεδρεύων Α. Καμβύσης. Ὁ κ. Πυρομάγλου ἔχει τὸν λόγον. Ἀπὼν διαγράφεται. Ὁ κ. Χούτας ἔχει τὸν λόγον. Ἀπὼν διαγράφεται.

Ὁ κ. Γιαλῶφας ἔχει τὸν λόγον.

Πολλοὶ βουλευταὶ ἐκ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Κύριε Πρόεδρε, νὰ λύσωμεν τὴν συνεδρίασιν. (Πολλοὶ βουλευταὶ ἀποχωροῦν).

Προεδρεύων Α. Καμβύσης. Κύριοι βουλευταί, μὴ ἀποχωρῆτε, διότι ἡ συνεδρίασις δὲν ἐτελείωσε. Παρακαλῶ νὰ παραμείνετε διὰ νὰ συνεχίσωμεν.

Πολλοὶ βουλευταὶ ἐκ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Κύριε Πρόεδρε, νὰ λύσωμεν τὴν συνεδρίασιν, διότι ἀρκετοὶ συνάδελφοι ἀπεχώρησαν.

Προεδρεύων Α. Καμβύσης. Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ παραμείνετε, διὰ νὰ συνεχίσωμεν.

Πολλοὶ βουλευταὶ ἐκ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Ὄχι. Ὄχι. Νὰ λύσωμεν τὴν συνεδρίασιν.

Μεθ' ὃ, συναινέσει τῆς Βουλῆς καὶ περὶ ὥραν 2.05' μ. μ., λύεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον Δευτέραν καὶ ὥραν 6ην μ. μ. μὲ ἀντικείμενον ἡμερησίας διατάξεως συνέχειαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως ἐκφράσεως δυσπιστίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ